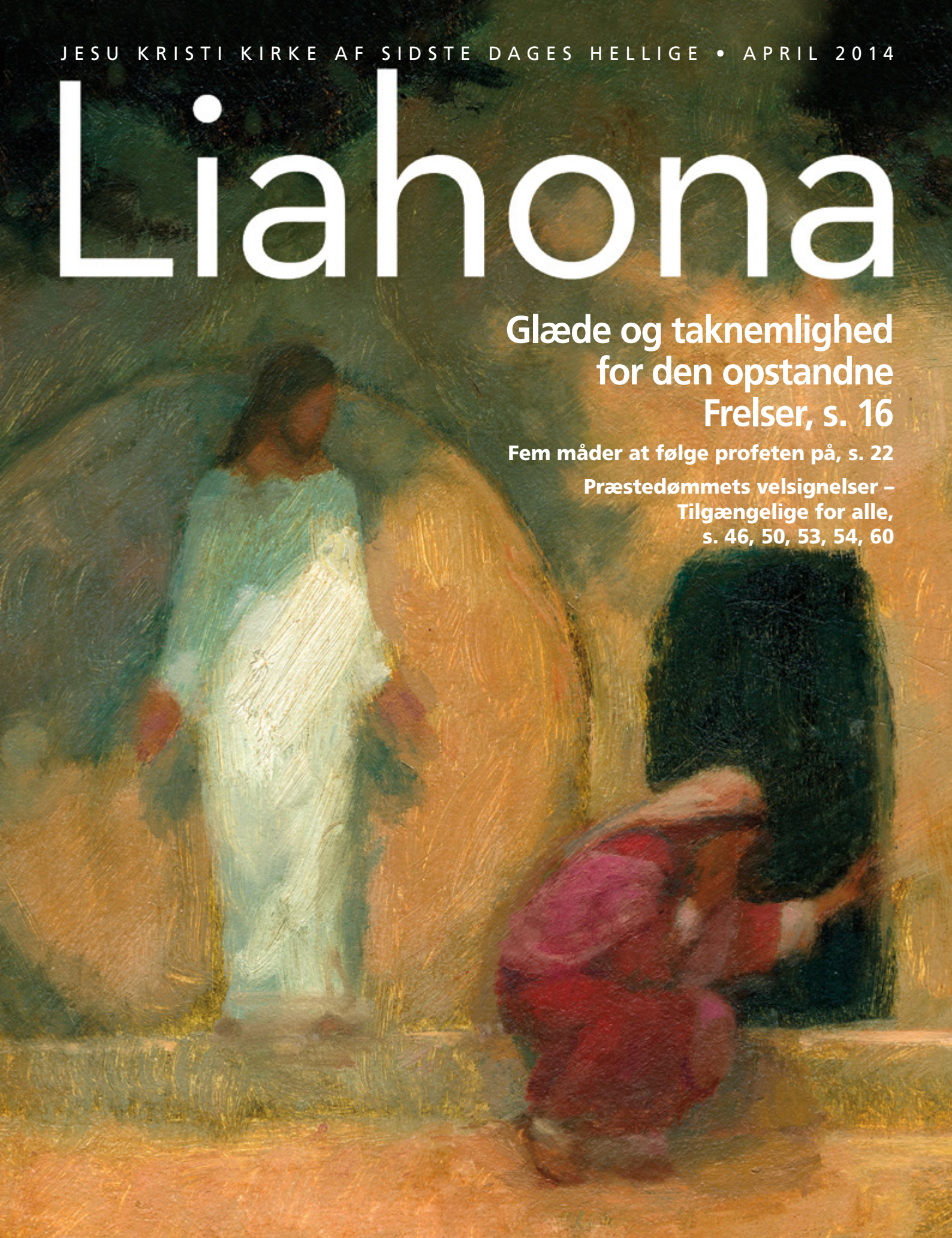

Liahona

Glæde og taknemlighed
for den opstandne
Frelser, s. 16

Fem måder at følge profeten på, s. 22

Præstedømmets velsignelser –
Tilgængelige for alle,
s. 46, 50, 53, 54, 60

»Glemmer en
kvinde sit
diende barn?
Gemmer en mor
det barn, hun
fødte? Selv
om de skulle
glemme,
glemmer jeg
ikke dig.
Se, i mine
hænder har jeg
tegnet dig.«

Es 49:15-16

BUDSKABER

- 4 Budskab fra Det Første Præsidentskab: Et fastgjort anker**
Præsident Dieter F. Uchtdorf
- 7 Besøgsbudskabet: Jesu Kristi guddommelige mission: Frelser og Forløser**

ARTIKLER

- 12 Vi er Herrens hænder**
Neil K. Newell
Hellige fra Brasilien, Ecuador, Filippinerne og Rusland viser, hvad det vil sige at tjene dem, der i nød.
- 16 Særlige vidner om den levende Kristus**
Medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum vidner om Frelseren.
- 22 Følg profeten**
Ældste William R. Walker
Vi bør lære disse fem lektier af præsident Thomas S. Monsons personlige eksempel.
- 26 Pionerer i alle lande: Filippinerne: Åndelig styrke på øerne i havet**
På trods af naturkatastrofer og økonomiske trængsler på Filippinerne, har de hellige været vidne til en vidunderlig vækst.

- 32 Brug frelsesplanen til at besvare spørgsmål**
LaRene Porter Gaunt
Frelsesplanen giver os svar på nogle af livets mest grundlæggende spørgsmål.

FASTE ARTIKLER

- 8 Profeter i Det Gamle Testamente: Moses**
- 10 Vores hjem og familie: Syv dage til påske**
- 36 Sidste dages hellige røster**
- 80 Til vi ses igen: Find håb for fremtiden**
Stan Pugsley

PÅ OMSLAGET

Forsiden: *Gravhaven*, af J. Kirk Richards, må ikke kopieres. Indersiden af forsiden: Fotoillustration: John Luke.

40

- 40** Hvis I alene har min ære for øje
Katherine Nelson og Heidi McConkie
Det kræver mere end den rette påklædning at være en anstændig person.
- 44** Unge voksne profiler:
Omvendelse og ofre i Finland
Melissa Zenteno

Se, om du kan finde den Liahona, der er gemt i dette nummer. Vink: Hvad er hendes yndlingsting?

54

- 46** Mænd og kvinder i Herrens værk
Ældste M. Russell Ballard
Både mænd og kvinder må forstå disse sandheder om kvindens rolle i Guds rige.
- 50** Forberedelse til at tjene, og at tjene som forberedelse
David L. Beck
Jeres tjeneste i Det Aronske Præstedømme vil sætte standarden for resten af jeres liv. Sådan gøres det.
- 53** Kraften til at velsigne alle mennesker
Kirkens ledere vidner om velsignelserne, der kommer fra præstedømmet.
- 54** Få præstedømmets velsignelser ind i jeres hjem
Bonnie L. Oscarson
Uanset dit køn eller din familiesituation, kan du trække på præstedømmets kraft til at velsigne din familie.
- 56** Selvtilliden ved værdighed
Ældste Jeffrey R. Holland
Har I selvtillid til at reagere, når I bliver bedt om at bruge præstedømmet?
- 60** Porten og vejen
Sådan kan præstedømmet hjælpe dig til at vende tilbage til vor himmelske Fader.
- 62** Spørgsmål og svar
Hvad bør jeg gøre, når der dukker et emne op i skolen, som strider imod evangeliske lærdomme, såsom abort?
- 64** Sandt eller falsk?
David A. Edwards
Tag quizzen og lær mere om, hvordan Satan lyver for os.

68

- 67** »Det er så let, bedstefar!«
Ældste Enrique R. Falabella
Raquel syntes ikke, at hun var gammel nok til at læse Mormons Bog.
- 68** Porters løfte
Carole M. Stephens
Porter holdt sine pagter – og han var ikke engang klar over det!
- 70** Få Primary hjem: Familien er afgørende i vor himmelske Faders plan
Jan Taylor
- 72** En lys idé
- 73** Flyt stenen
Ældste Terence M. Vinson
Herren ønsker at hjælpe os med at løse vore problemer – selv de små problemer.
- 74** Venner over hele verden:
Jeg er Dria fra Filippinerne
- 76** Til mindre børn
- 81** Portræt af en profet:
Howard W. Hunter

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidsskrift på dansk.

Det Første Præsidentskab: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring og Dieter F. Uchtdorf

De Tolv Apostles Kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Vejledere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Adm. direktør: David T. Warner

Driftschef: Vincent A. Vaughn

Leder af Kirkens Tidsskrifter: Allan R. Loyborg

Forretningsfører: Garff Cannon

Chefredaktør: R. Val Johnson

Vicechefredaktør: Ryan Carr

Redaktion: Susan Barrett, Brittany Beattie, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Ledende Art Director: J. Scott Knudsen

Art Director: Tadd R. Peterson

Designmedarbejdere: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus,
Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines,
Colleen Hinkley, Eric P. Johnsons, Susan Logren, Scott M.
Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator af intellektuel ejendomsret:

Collette Nebeker Aune

Produktionsleder: Jane Ann Peters

Produktionsmedarbejdere: Kevin C. Banks,
Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gyi,
Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Prepress: Jeff L. Martin

Trykchef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Stephen R. Christiansen

Liahona:

Redaktør: Svend Aage Andersen

Redaktionens adresse: Translation Division,
Borups Allé 128, 1. th, DK-2000 Frederiksberg.
Tlf. 38 11 18 50

Kirkenyt: Finn Lykkegaard

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, MOS,
Sveagatan 8 A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementoplysninger

Tegning af abonnement eller adresseændring kan ske ved
henvendelse til kundeservice på tlf. 0046-8 500 655 20.

E-mail: rcstockholm@ldschurch.org

Abonnementspris: DKK 55 pr. år (Grønland DKK 27,50).

Betalings: Online: store.lds.org; eller girokonto: 653-2136.

Indsendelse af manuskripter og spørgsmål sker online på
liahona.lds.org; med post til *Liahona*, Rm. 2420, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller med e-mail
til liahona@ldschurch.org

Liahona (et ord fra Mormons Bog, som betyder »kompas« eller
»vejviser«) udgives på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
cambodjansk, cebuano, dansk, engelsk, estisk, fiji, finsk, fransk,
græsk, haitiansk, hollandsk, indonesisk, islandsk, italiensk,
japansk, kinesisk, kinesisk (forenklet), kiribati, koreansk,
kroatisk, lettisk, litauisk, malagassisk, marshallisk, mongolsk,
norsk, polsk, portugisisk, rumænsk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitiansk, thai,
tjekkisk, tonga, tysk, ukrainsk, ungarsk, urdu og vietnamesisk.
(Antal numre pr. år varierer fra sprog til sprog).

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Alle rettigheder forbeholdes.
Printed in the United States of America.

Tekst og billedmateriale i *Liahona* kan kopieres til lejlighedsvis,
ikke-kommercielt brug i kirke og hjem. Billedmateriale må
ikke kopieres, hvis der i kunstværkets kildeangivelse står
restriktioner. Spørgsmål skal rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150,
USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

For readers in the United States and Canada:

April 2014 Vol. 163 No. 4. LIAHONA (USPS 311)
Danish (ISSN 522-9165) is published monthly by The Church
of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple,
Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00
per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution
Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-
5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Forslag til familieaften

*Dette nummer indeholder artikler og aktiviteter, der kan anvendes til familieaften.
Her er to eksempler:*

FOTILLUSTRATION: DAVID STOKER

»Syv dage til påske«, s. 10, og »Særlige vidner om den levende Kristus«, s. 16:

I kan bruge materialet i disse artikler til at holde en åndelig tanke hver dag i ugen op til påske. Søndagen før påske kan I begynde med at læse vidnesbyrdene fra Det Første Præsidentskab på s. 17 og følge instruktionerne i »Syv dage til påske«. Hver dag herefter læser I vidnesbyrdene fra to apostle og bruger skriftstederne, sangene og aktiviteten i »Syv dage til påske« til at dele et budskab med jeres familie. Påske-søndag kan I se bibelvideoen »He Is Risen«, der findes på lds.org/bible-videos (tilgængelig på flere sprog).

»Det er så let, bedstefar!« s. 67:

Når I har læst denne artikel, kan I også tage jeres stopur frem! Overvej at læse en side fra Mormons Bog sammen som familie og tage tid på jer selv, så I kan se, hvor lang tid det tager. Brug den tid til at regne ud, hvor lang tid det ville tage jeres familie at læse Mormons Bog. I kan sætte et mål om at læse Mormons Bog sammen. I kan lave et skema, der angiver et tidspunkt på dagen, hvor I kan læse, så I kan nå jeres mål.

PÅ DIT EGET SPROG

Liahona og andre kirkematerialer er tilgængelige på mange sprog på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMER

Tallene angiver artiklens første side.

Det Gamle Testamente, 8

Dømmekraft, 64

Eksempel, 22

Familie, 46, 50, 54, 70

Forsoning, 7, 10, 16, 32, 76

Frelsesplanen, 32, 37, 39, 70

Generalkonference, 4

Hunter, Howard W., 81

Håb, 80

Jesus Kristus, 4, 7, 10, 16, 76

Kirkens historie, 26

Kvinder, 46

Missionering, 26, 62

Monson, Thomas S., 22

Mormons Bog, 67

Omvendelse, 26, 44

Pagter, 68

Personlig værdi, 7, 12

Profeter, 8, 22

Præstedømme, 46, 50, 53, 54, 56, 60

Påske, 10, 16

Sorg, 37, 39

Sprog, 40

Sømmelighed, 40

Templer, 26, 44

Tjeneste, 12, 36, 38, 50

Velfærd, 12, 36

Vidnesbyrd, 62

Ærbødighed, 76

**Præsident
Dieter F. Uchtdorf**

Andenrådgiver i Det
Første Præsidentskab

ET FASTGJORT anker

For ikke så længe siden fik jeg mulighed for at sejle på et stort skib langs Alaskas storslåede kyst. Mens kaptajnen gjorde skibet klar til at ligge an for natten i en fjerntliggende uberørt bugt, vurderede han omhyggeligt beliggenheden og forholdene, fx tidevandets rytme, vandets dybde og distancen til farlige hindringer. Da han var tilfreds, kastede han anker, så skibet forblev sikkert og fast forankret og gav passagererne en mulighed for at betragte Guds skønne skaberværk.

Da jeg betragtede kystlinjen, opdagede jeg, at skibet drev næsten umærkeligt ved den mindste smule vind og understrøm. Ikke desto mindre lå skibet fast og forblev inden for en bestemt radius, der blev bestemt af længden på ankerets line og ankerets styrke.

Kaptajnen holdt ikke kun ankeret på skibet parat til at sænke det ned i tilfælde af storm. Nej, han forankrede skibet som en forebyggende foranstaltning, der beskyttede skibet fra at bevæge sig ind på usikre vande eller fra at drive langsomt på grund, mens både passagerer og besætning følte sig trygge.

Mens jeg grundede over dette, slog det mig, at hvis dette ikke tjente som mulighed for en lignelse, så havde jeg aldrig fløjet et fly.

Vi har brug for ankre

Hensigten med et anker er at holde skibet sikkert og trygt på et bestemt sted eller hjælpe med at kontrollere skibet i dårligt vejr. Imidlertid er det ikke nok at have et

anker for at opnå disse vigtige ting. Ankeret må være solidt, driftsikkert og anvendes rigtigt på rette tid og rette sted.

Enkeltpersoner og familier har også brug for ankre.

Modgang kan komme som en vældig storm, der blæser os ud af kurs og truer med at slå os mod klipperne. Men sommetider er vi også i fare, når alt synes trygt og sikkert – når vinden er mild og vandet smult. Faktisk kan vi være i større fare, når vi flyder og bevægelsen er så let, at vi næsten ikke lægger mærke til det.

Evangeliet er vores anker

Ankre må være solide, stærke og velholdte, så de er klar til brug. Derudover må de være forbundet til et fundament, der er i stand til at stå imod presset fra udefrakommende kræfter.

Jesu Kristi evangelium er selvfølgelig et sådant anker. Det blev beredt i en guddommelig hensigt af universets Skaber og skabt til at give sikkerhed og vejledning til hans børn.

Når alt kommer til alt, er evangeliet så ikke Guds plan om at forløse sine børn og bringe dem tilbage til hans nærvær?

Når vi ved, at det er naturligt, at alle ting kan drive af sted, må vi kaste anker på et fundament af evangelisk sandhed. Vi må ikke skødesløst kaste ned i stolthedens sand eller kun lige lade det røre overfladen af vore overbevisninger.

Denne måned har vi muligheden for at lytte til Guds tjenere til Kirkens generalkonference. Deres ord udgør sammen med skriften og Helligåndens tilskyndelser et sikkert

og stabilt fundament af evige værdier og principper, som vi kan kaste anker på, så vi kan forblive standhaftige og sikre i livets kampe og prøvelser.

Profeten Helaman lærte os: »Det er på klippen, vor forløser, som er Kristus, Guds Søn, at I skal bygge jeres grundvold, så når Djævelen udsender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når alle hans hagl og hans mægtige uvejr skal ramme jer, at det ingen magt skal få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den uendelige jammers kløft på grund af den klippe, som I er bygget på, som er en sikker grundvold, en grundvold, hvorpå menneskene, hvis de bygger derpå, ikke kan falde (Hel 5:12).

Værdien af fastgjorte ankre

Livet har en tendens til at afprøve vore ankre og friste os til at drive af sted. Ikke desto mindre vil vore ankre, hvis de er rigtigt placeret på klippen, vor Forløser, holde – uanset vindens styrke, tidevandets kraft eller bølgernes højde.

Et skib er selvfølgelig ikke skabt til at forblive i havn, men til at lette anker og sejle ud på livets hav. Men den lignelse må vente til en anden gang.

Lige nu finder jeg trøst i at vide, at evangeliets anker og vor Forløseres klippe vil holde os fast og sikre.

Et sådant anker vil holde os fra at drive ind i fare og ulykke. Det giver os en vidunderlig mulighed for at nyde den uforlignelige skønhed ved livets evigt foranderlige og storslåede landskab.

Livet er smukt og værd at leve. Vinde, storme og stærke strømme kan friste os til at drive ind i tydelige eller utydelige farer. Men evangeliets budskab og dets guddommelige kraft kan holde os på vores vej tilbage til vor himmelske Faders sikre havn.

Lad os derfor ikke kun *lytte* til talerne til aprilkonferencen, men også *anvende* deres budskaber som et fast anker i vores dagligdag.

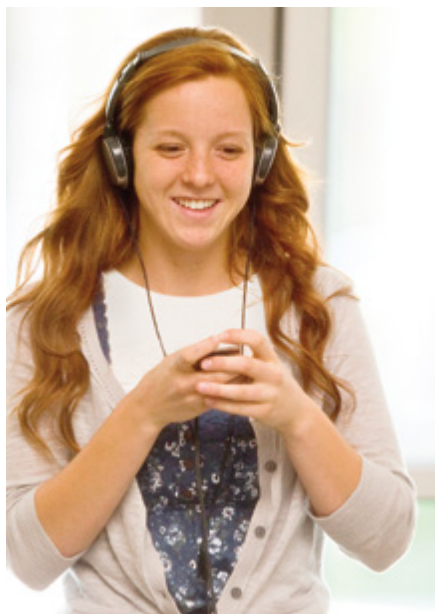
Må Gud velsigne og vejlede os i denne betydningsfulde og livsvigtige stræben! ■

UNDERVISNING UD FRA DETTE BUDSKAB

O vervej at drøfte vigtigheden af ankre med udgangspunkt i Lehis familie, der sejlede til det forjættede land (se 1 Ne 18). Du kan fremhæve 1 Ne 18:11-15, hvor Nefi bliver bundet, liahonaen ophører med at virke, og skibet driver omkring i voldsomt uvejr. Hvilke konsekvenser har det, når vi ikke er fast forankret til evangeliet? Du kan også fremhæve 1 Ne 18:21-22 og drøfte, hvordan vi finder sikkerhed ved at vende os til Frelseren.

Konferencen og mig

Sarah Deeks

Før i tiden fandt jeg konferenceweekenden lang og kedelig. Men med tiden er jeg kommet til at holde meget af den og ser frem til den. Conferenceweekenden kan være en åndelig opladning, men det er let at lade disse følelser aftage, når dagligdagen igen begynder den følgende mandag. Nogle af de følgende forslag har hjulpet mig til fortsat at få så meget ud af konferencen som muligt.

Jeg forbereder mig på konferencen ved at nedskrive spørgsmål og tager så noter efterhånden som mine spørgsmål bliver besvaret. Bagefter kan jeg godt lide at downloade konferencetalerne eller musikken fra LDS.org og lægge dem på en MP3 spiller, så jeg kan lytte til en tale eller en salme under mine

daglige gøremål. Jeg holder også meget af at studere conferenceudgaven af *Liahona*. Jeg understreger og skriver noter i marginen i mit eget eksemplar. Når det så er ved at være tid til den næste conference, er mit tidsskrift godt brugt. Min familie studerer somme tider budskaberne sammen til familieaften.

Det kræver arbejde at bevare den ånd, vi føler under konferencen, og fortsat at lære af budskaberne. Men det har været en stor velsignelse for mig at gøre dette. Jeg har modtaget så meget styrke og vejledning i nødens stund ved at studere conferencebudskaberne, og jeg ved, at disse budskaber er inspirerede.

Forfatteren bor i Toronto, Canada.

Kast dit anker

Hvad vil holde dig forankret til evangeliet? Tegn en linje fra rebet i drengens hånd til de ting, som præsident Uchtdorf har sagt er sikre steder at kaste anker.

Studér bønsmøt dette materiale og find ud af, hvad du skal fortælle andre. Hvordan vil en forståelse af Frelserens liv og mission øge din tro på ham og velsigne dem, som du igennem besøgsundervisningen våger over? Besøg reliefsociety.lds.org og få yderligere information.

Jesu Kristi guddommelige mission: Frelser og Forløser

Dette er del af en serie af besøgsbudskaber, der omhandler forskellige aspekter af Frelserens mission.

En af Jesu Kristi mest bemærkelsesværdige og beskrivende titler er Forløser, har ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum sagt. »Forløse kan betyde at betale en gæld af. Forløse kan også betyde at redde eller sætte en person fri ved at betale en løsesum ... Hver af disse betydninger beskriver et aspekt ved den store forløsning, som er udvirket gennem Jesu Kristi forsoning, tillige med den betydning af ordet, som man finder i ordbogen nemlig at »befri menneskene for synd«.¹

Linda K. Burton, Hjælpeforeningens hovedpræsident, har sagt: »Vor himmelske Fader ... sendte sin enbårne og fuldkomne Søn for at lide for vore synder, vore hjertesorger og alt det, der synes urimeligt i vores tilværelse.

... En kvinde, som havde gennemgået flere år med prøvelser og sorg, sagde igennem tårer: »Jeg har indset, at jeg er ligesom en gammel

20-dollarseddel – krøllet, itureven, snavset, misbrugt og arret. Men ... jeg er stadig alle 20 dollar værd.« Denne kvinde ved, at hun ... var nok værd for Gud til, at han ville sende sin Søn for at sone lige netop for hende. Hver søster i Kirken bør vide, hvad denne kvinde ved.«²

Fra skrifterne

2 Ne 2:6; Hel 5:11-12; Moses 1:39

NOTER

1. D. Todd Christofferson, »Forløsning«, *Liahona*, maj 2013, s. 109.
2. Linda K. Burton, »Er troen på Jesu Kristi forsoning skrevet i vores hjerte?« *Liahona*, nov. 2012, s. 114.

Tro, Familie, Tjeneste

Fra vores historie

Det Nye Testamente indeholder beretninger om kvinder, der udøvede tro på Jesus Kristus, lærte og efterlevede hans lærdomme og vidnede om hans tjenestegerning, mirakler og majestæt.

Jesus sagde til kvinden ved brønden:

»Den, der drikker af det vand, jeg vil give ham, skal aldrig i evighed tørste. Det vand, jeg vil give ham, skal i ham blive en kilde, som vælder med vand til evigt liv.

Kvinden sagde til ham: »Herre, giv mig det vand, så jeg ikke skal tørste ...

Jeg ved, at Messias skal komme – det vil sige Kristus; »når han kommer, vil han fortælle os alt.

Jesus sagde til hende: »Det er mig, den der taler til dig.«

Hun »lod så sin vandkrukke stå« og bar vidnesbyrd om ham i byen (se Joh 4:6-30).

Hvad kan jeg gøre?

1. Hvordan viser vi taknemlighed over for Frelseren og Forløseren, Jesus Kristus?
2. Hvordan kan vi tage del i velsignelserne ved vor Frelseres sonoffer i vores tilværelse?

MOSES

»Moses var så stor en profet, at selv Kristus sammenlignes med denne fordums leder af Israel.«¹ – Ældste Bruce R. McConkie (1915-1985) fra De Tolv Apostles Kvorum

Jeg blev født i Egypten på et tidspunkt, hvor mit folk, israelitterne, var i fangenskab. Faraos, der frygtede det voksende antal israelitiske slaver, beordrede alle israelitiske drengebørn dræbt ved fødslen. For at beskytte mig gemte min mor mig i tre måneder efter min fødsel, før hun lagde mig i en kurv i Nilens siv. Faraos datter fandt mig og opdrog mig som sin søn.²

Da jeg blev voksen, forlod jeg Egypten og bosatte mig i Midjan. Der vandt jeg gunst hos Jetro, der var hyrde og præst, og giftede mig med hans datter Sippora. Jeg modtog Det Melkisedekske Præstedømme fra Jetro.³

En dag, mens jeg vogtede Jetros flok, viste Herren sig for mig i en brændende busk og kaldte mig til at frelse israelitterne fra trældom.⁴

Jeg vendte tilbage til Egypten og bad Faraos slippe Herrens folk fri, men i stedet pålagde han dem flere byrder. Herren sendte en række plager over egypterne, men Faraos forhærdede sit hjerte og nægtede stadig at lade israelitterne gå. Den sidste plage var ødelæggeren, der dræbte alle førstefødte i alle familier i Egypten. Israelitterne blev beskyttet fra ødelæggeren ved at

stryge blod fra et lydefrit lam på deres overligger og de to dørstolper. Gennem mig indstiftede Herren påsken som en ordinance, der hvert år skulle minde israelitterne om dette mirakel.⁵

Den sidste plage fik Faraos til at bøje sig og lade israelitterne gå. Men Faraos forhærdede igen sit hjerte og sendte sine hære ud efter de udvandrende israelitter. Herren velsignede mig med kraft til at dele Det Røde Hav, og vi kunne

flygte på tør grund, mens Faraos hære druknede i havet.⁶

Herren ledte os gennem vildmarken som en skysøjle om dagen og en ildsøjle om natten. Han

MOSES VED DUNHAMMERNE © PROVIDENCE COLLECTION; MOSES SKIL-
LER DET RØDE HAV, AF ROBERT T. BARRETT; MOSES OG STENTAVLERNE,
AF JERRY HARSTON; MOSES KALDER ARON TIL TJENESTEGERNING, AF
HARRY ANDERSON; MOSES OG KOBBERSLANGEN, AF JUDITH A. MEHR

brødfødte os med vand, manna og vagtler.⁷

Jeg gik op på Sinajbjerget, hvor jeg blev i 40 dage og modtog de ti bud fra Herren. Da jeg kom ned fra bjerget, havde israelitterne vendt sig fra Herren og lavet en guldkalv, som de tilbad. De var ikke længere værdige til at modtage den lov, Gud havde givet mig, så jeg knuste stentavlerne med loven. Jeg vendte tilbage til bjerget, hvor Herren gav mig den

mindre lov, opkaldt efter mig
– Moseloven.⁸

I vildmarken åbenbarede Herren for mig, hvordan jeg skulle bygge et tabernakel, eller et transportabelt tempel. Vi fragtede tabernaklet med os på vores rejse, så vi kunne tilbede i det. I tabernaklet modtog folket ordinancer, og jeg talte med Herren »ansigt til ansigt, som det ene menneske taler med det andet.«⁹ Herren viste mig også, hvordan pagtens ark skulle bygges, et helligt relikvie, der stod på det helligste sted i tabernaklet, i det Allerhelligste.¹⁰

Da Herren sendte »slinger« for at revse israelitterne, blev jeg befalet at lave en kobberslange og sætte den på en stang, så alle, der var blevet bidt af slangerne, kunne se hen til den og blive helbredt. Men på grund af deres

stolthed og opgavens enkelhed, ville mange ikke se derhen og mistede derfor livet.¹¹

Herren lod israelitterne vandre omkring i ørkenen i 40 år, før han lod dem komme ind i det forjættede land.¹² Jeg kom ikke derind, men blev »taget op af Ånden« til Herren.¹³ ■

NOTER

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. udg., 1966, s. 515; se også 5 Mos 18:15-19.
2. Se 2 Mos 1; 2:1-10.
3. Se 2 Mos 2:11-22; L&P 84:6.
4. Se 2 Mos 3; 4:1-17.
5. Se 2 Mos 5-12; Ez 45:21.
6. Se 2 Mos 14.
7. Se 2 Mos 13:21-22; 15:22-27; 16; 17:1-7.
8. Se 2 Mos 24:18; 31:18; 32; 34.
9. 2 Mos 33:11.
10. Se 2 Mos 25-29; 40:21.
11. Se 4 Mos 21:6-9; 1 Ne 17:41; Alma 33:19-20.
12. Se 4 Mosebog 14:33-34.
13. Alma 45:19

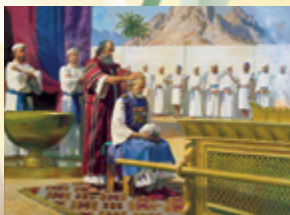
FAKTA: MOSES

Mosebøgerne: Udoover Moses' bøger i Den Kostelige Perle, skrev Moses de første fem bøger i Bibelen: 1., 2., 3., 4. og 5. Mosebog.

Førdjordske ansvar: Udvalgt til at lede en uddeling (se Abr 3:22-23)

Jordiske ansvar: Førte Israelitterne ud af Egypten; modtog loven på Sinajbjerget (se 2 Mos 12; 20)

Ansvar efter døden: Viste sig på Forklarelsens bjerg, gav præstedømmets nøgler til Peter, Jakob og Johannes (se Guide til Skrifterne, »Forklarelse«, scriptures.Ids.org/da); viste sig i templet i Kirtland i Ohio, USA, den 3. apr. 1836, overdrog Joseph Smith nøglerne til Israels indsamling (se L&P 110:11)

SYV DAGE TIL PÅSKE

Du og din familie kan lære om det, Jesus gjorde, mens han levede på jorden. Begynd søndagen før påske. Hver dag læser I skriftstedet, laver aktiviteten eller synger sangen (eller en anden sang om emnet). Klip tegningen af Jesus ud, og lim den på den tomme rubrik, der passer til beretningen fra skriften. Når alle rubrikkerne er fyldt ud, er det påske! ■

DAG

1 Vor himmelske Fader lod sin Søn, Jesus Kristus, blive født på jorden.

- Luk 2:4-7
- »Han sendte sin Søn«, (*Børnenes sangbog*, s. 20).

DAG

2 Engang var Jesus et barn. Vi kan være ligesom ham ved at være gode og venlige.

- Lukas 2:40, 52
- »Engang var Jesus et lille barn« (*Børnenes sangbog*, s. 34).

DAG

3 Jesus holdt alle vor himmelske Faders befalinger, også befalingen om at blive døbt.

- Matt 3:13-17
- »Da Jesus Kristus blev døbt« (*Børnestjernen*, sep. 1997, s. 5).

DAG

4 Jesus udførte mange mirakler, fx helbredte han mennesker, der var syge, hjalp blinde til at se igen og stilnede en storm.

- Mark 4:36-39
- »Læs en historie om Jesus« (*Børnenes sangbog*, s. 36).

DAG

5 Ved det sidste måltid bad Jesus sine disciple om at tage nadveren for at huske ham. Når vi hver uge tager nadveren, kan vi også huske på Frelseren.

- Luk 22:19-20
- Tal med dine forældre om noget, du kan gøre for at tænke på Jesus under nadveren på søndag.

DAG

6 Fordi vor himmelske Fader og Jesus elsker os, kom Jesus til jorden for at lide for vore synder, så vi kan blive tilgivet og vende tilbage til vor himmelske Fader.

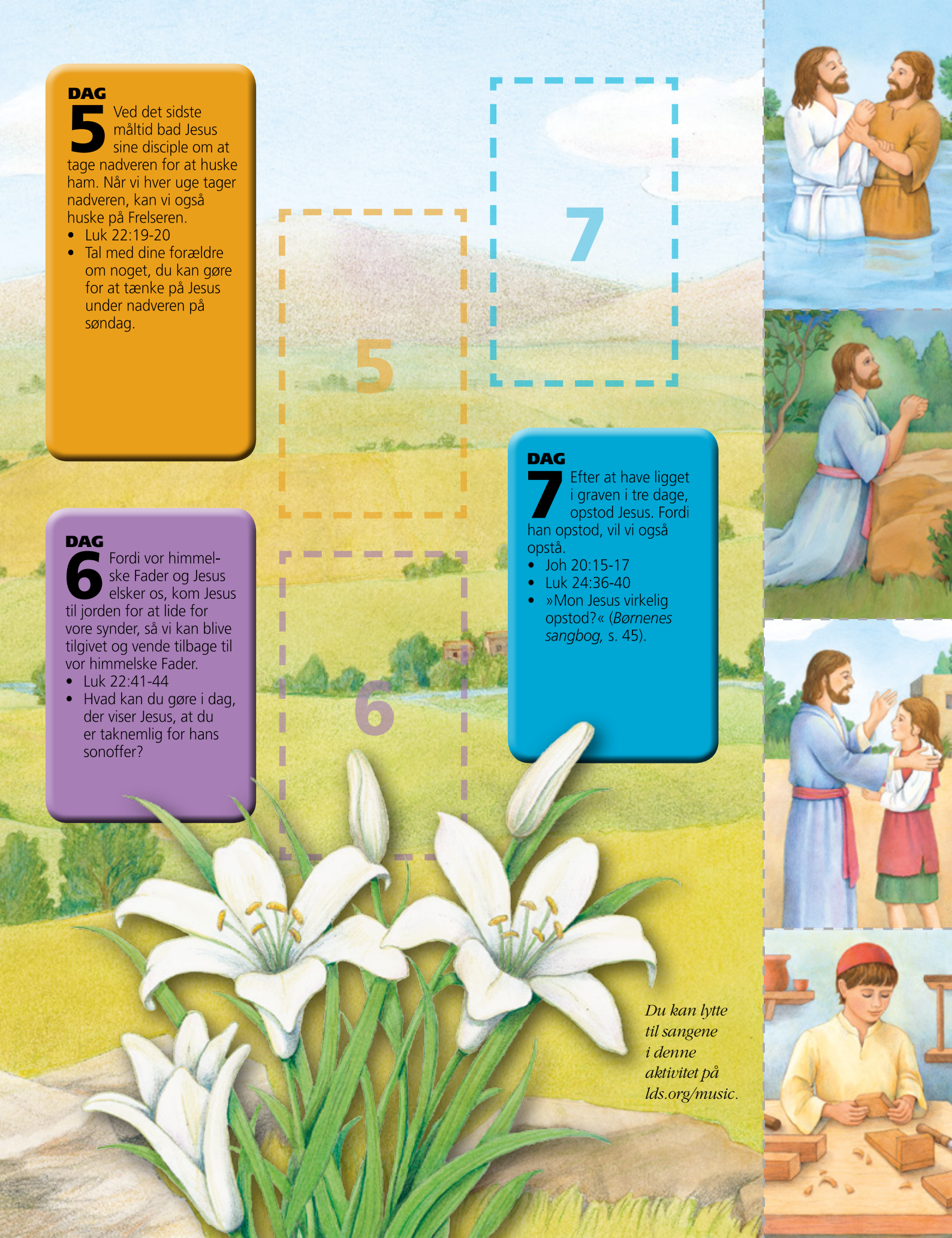
- Luk 22:41-44
- Hvad kan du gøre i dag, der viser Jesus, at du er taknemlig for hans sonoffer?

DAG

7 Efter at have ligget i graven i tre dage, opstod Jesus. Fordi han opstod, vil vi også opstå.

- Joh 20:15-17
- Luk 24:36-40
- »Mon Jesus virkelig opstod?« (Børnenes sangbog, s. 45).

Du kan lytte til sangene i denne aktivitet på [lds.org/music](https://www.lds.org/music).

VI ER

Herrens hænder

*At søge de fattige og tjene dem, der lider, er absolut nødvendigt,
når det handler om at være Jesu Kristi disciple.*

Neil K. Newell

Velfærdstjeneste

I løbet af de første dage under den store depression samlede seks stavspræsidenter fra Salt Lake Valley for at kæmpe mod den overhængende fare for fattigdom og hungersnød, der truede så mange af Kirkens medlemmer.¹ Selv om den økonomiske krise havde påvirket mennesker overalt, var især Utah blevet påvirket.²

Kirkens ledere havde på det tidspunkt få midler til at hjælpe dem i nød. De kunne selvfølgelig bruge fasteofrene, men det kroniske behov var større end noget, de nogensinde før havde oplevet. Under ledelse af Det Præsiderende Biskopråd blev Deseret Employment Bureau (arbejdsformidlingskontor) grundlagt i begyndelsen af 1900-tallet. Men det var ikke rustet til at tackle et så massivt problem.

Disse seks præstedømmeledere vidste, at medlemmerne i deres stav ikke kunne vente længere på hjælp. De måtte i gang med det samme. De begyndte med at sætte folk i arbejde. De organiserede mændene og tog dem med ud til marker, der skulle høstes. I bytte for deres arbejdskraft gav taknemlige landmænd dem gavmildt mad. Overskuddet blev kørt til et pakhus og uddelt til andre, der sultede. Efterhånden som donationerne voksede, begyndte de hellige at konservere maden for at bevare den. Det blev begyndelsen på det velfærdsprogram, vi har i dag.

Otte årtier senere våger nutidige kirkeledere i hele verden over deres menighed og er også fast besluttet på at række ud til dem i nød.

Ved oktoberkonferencen i 2011 sagde præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab: »Alt for ofte bemærker vi behovene omkring os og håber, at nogen langt borte på magisk vis vil dukke op for at imødekomme disse behov. Måske venter vi på, at eksperter med specialviden kan løse specifikke problemer. Når vi gør det, så berøver vi vores næste den hjælp, som vi kunne yde, og vi berøver os selv muligheden for at tjene. Selv om der ikke er noget i vejen med eksperter, så lad os se det i øjnene: Der vil aldrig være tilstrækkeligt mange af dem til at løse alle problemerne. I stedet har Herren placeret sit præstedømme og dets organisation lige på vores dørtrin overalt på jordkloden, hvor Kirken er etableret.«³

Dette kald til Kirkens lokale ledere og medlemmer om at skride til handling under inspiration af Helligånden, har ledt mange over hele verden til, som præsident Uchtdorf sagde til, »selv [at] regne det ud.«⁴ De har rullet deres ærmer op og besluttet sig for »i alle forhold [at huske] de fattige og de trængende, de syge og de plagede« (L&P 52:40).

Ecuador

Da biskop Johnny Morante i Guayaquil i Ecuador så ud på medlemmerne i sin menighed, blev han tung om hjertet. Alt for mange familier kæmpede for at klare dagen og vejen. Eftersom han ønskede at hjælpe dem, rådførte han sig med menighedens ledere og tog sagen op med Herren.

Eftersom jobmulighederne i området var få, begyndte han at arbejde med en gruppe af 11 søstre og opmuntrede dem til at starte en lille forretning eller virksomhed. Disse søstre lagde mærke til, at der var et behov for billige rengøringsartikler af god kvalitet, og de tænkte på, om det var noget de kunne fremstille og sælge i deres lokalsamfund. Men hvordan kunne de lære at fremstille disse produkter?

På det tidspunkt blev biskop Morante opmærksom på en arbejdsløs søster i sin menighed, der havde arbejdet som farmaceut. Da de 11 søstre bad om hendes hjælp, blev hun glad for at kunne lære dem, hvordan man lavede ufarlige kvalitetsprodukter.

De lavede en forretningsplan, de lod hver søster dække et område i lokalsamfundet, de bestemte sig for, hvilke produkter de ville fremstille, og designede emballage og mærkater.

I løbet af et par måneder havde de oparbejdet en kundekreds og indbragte tilstrækkelig overskud til at lette deres fattigdom og dække deres familiers behov.

Da lederne i en lokal farmaceutisk virksomhed fik nys om deres foretagende, blev de fascineret af historien om den arbejdsløse farmaceut. De fik hende til samtale og ansatte hende til at lede deres egen produktion.

Rusland

I Rechnoy menighed i Moskva i Rusland, gled Galina Goncharova, der tjente som menighedens historiker, på noget is og brækkede begge arme. Hun blev kørt på hospitalet, hvor begge hendes arme blev lagt i gips. Hun kunne ikke selv spise eller tage tøj på. Hun kunne ikke rede sit hår eller besvare sin telefon.

Da medlemmerne i hendes menighed hørte om, hvad der var sket, reagerede de med det samme. Præstedømmebærere gav hende en velsignelse og sammen med søstrene i Hjælpeforeningen lavede de en plan om at se til denne gode søster og dække hendes behov.

Vladimir Nechiporov, menighedens missionsleder, sagde: »Vi kom i tanke om en konferencetale om en statue

Efter Galina Goncharova gled og brækkede begge sine arme, tjente hendes søstre i Hjælpeforeningen som hendes hænder.

af Kristus, der havde mistet sine hænder.⁵ Nederst på statuen havde nogle sat en mindeplade, hvor der stod, »I er mine hænder«. I de par uger, hvor denne gode søster ikke kunne noget, følte medlemmerne i Rechnoy Menighed en tilknytning til den beretning. Vi blev bogstaveligt talt hendes hænder.«

Filippinerne

Da den tropiske storm Washi ramte Filippinerne i 2011, oversvømmede den området med vand og vind. Ca. 41.000 hjem blev ødelagt, og flere end 1.200 mennesker mistede livet.

Forud for oversvømmelsen havde Max Saavedra, præsident for Cagayan de Oro Stav i Filippinerne, følt sig

tilskyndet til at skabe et nødhjælpshold, der kunne rykke ud. Han oprettede komitéer til at udføre forskellige opgaver – alt fra at søge og redde til førstehjælp og at sørge for mad, vand og tøj.

Da vandmasserne begyndte at falde til et sikkert niveau, mobiliserede Kirkens ledere og medlemmer sig. De gjorde rede for hvert eneste medlem, sikrede dem og vurderede skaderne. Et medlem bistod med gummibåde, der bragte strandede medlemmer i sikkerhed. Kirkebygningerne blev åbnet for at give ly til alle, der trængte til mad, tøj, tæpper og et midlertidigt sted at bo. Der var kritisk behov for vand, så præsident Saavedra tog kontakt til en lokal virksomhed, der ejede en brandbil, og de transportererede rent vand til evakueringscentre i kirkebygninger. Medlemmer med sygefaglig erfaring så til de tilskadekomne.

Da man kunne gøre rede for alle Kirkens medlemmer, tog præsident Saavedra og hans hold ud til andre evakueringscentre og tilbød hjælp. De medbragte mad og andre fornødenheder. Mange af medlemmerne, der selv havde mistet deres hjem, tjente uselvvisk andre lige efter stormen. Da regnen stoppede og jorden igen var tør, arbejdede frivillige fra Hjælpende Hænder fra tre stave med at uddele fornødenheder og hjælpe med at rydde op.

Brasilien

I byen Sete Lagoas i Brasilien er der et herberg for kvinder med handikap, som er blevet påvirket af stofmisbrug. Hver dag kæmpede de for at overleve. De havde en lille ovn, som de brugte til at lave ca. 30 brød om dagen. Selv om disse kvinder fik hjælp fra en lokal humanitær forening, havde de knap nok mad til sig selv. Da Kirkens ledere fra Sete Lagoas Brasilien Stav hørte om disse kvinders behov, ønskede de at hjælpe.

De talte med kvinderne om deres behov. Kvinderne fortalte, at hvis de kunne bage flere brød, ville de ikke blot selv få mere mad, men de kunne måske også sælge et par brød og tjene en tiltrængt indkomst.

Kirkens ledere og medlemmer arbejdede sammen med det lokale militærpoliti og en lokal skole for at forbedre forholdene for disse kvinder. Med hjælp fra Kirkens humanitære fond og frivillige fra Kirken og samfundet, fik de bygget et nyt bageri – et, der gjorde det muligt for kvinderne at bage 300 brød om dagen.

Med deres overskud kunne kvinderne i bageriet ansætte deres første medarbejder – en af kvinderne fra herberget.

Velfærdsarbejde

Ligesom Kirkens inspirerede ledere for årtier siden så det store behov omkring dem og ønskede at gøre noget ved det, gør Kirkens ledere og medlemmer over hele verden i dag det samme i deres eget område og på deres egen måde.

Da præsident Uchtdorf talte til Kirken om at drage omsorg for andre, sagde han: »Herrens måde er ikke at sidde ved et vandløb og vente på, at vandet løber forbi, før vi krydser. Det er at stå sammen, rulle ærmerne op, gå i gang og bygge en bro eller en båd for at krydse vore udfordrings vande.«⁶

At søge de fattige og tjene dem, der lider, er en absolut nødvendig del af det at være Jesu Kristi disciple. Det er det, Jesus Kristus selv gjorde, da han tjente menneskene på sin tid. »Arbejdet med at yde omsorg på Herrens måde er ikke blot endnu et punkt i kataloget over programmer i Kirken,« konkluderede præsident Uchtdorf. »Det kan ikke forsømmes eller sættes til side. Det er centralt i vore lærdomme; det er kernen i vores religion.«⁷ ■

NOTER

1. Fire af disse stavspræsidenter – Hugh B. Brown, Harold B. Lee, Henry D. Moyle og Marion G. Romney – blev senere kaldet som apostle, og alle fire tjente senere i Det Første Præsidentskab i Kirken. Harold B. Lee blev Kirkens 11. præsident.
2. I 1930 havde Utah den næsthøjeste arbejdsløshedsrate i USA. Se Garth L. Mangum og Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830-1990*, 1993, s. 95.
3. Dieter F. Uchtdorf, »Omsorg på Herrens måde«, *Liahona*, nov. 2011, s. 54.
4. Dieter F. Uchtdorf, »Omsorg på Herrens måde«, s. 55.
5. Se Dieter F. Uchtdorf, »I er mine hænder«, *Liahona*, maj 2010, s. 68.
6. Dieter F. Uchtdorf, »Omsorg på Herrens måde«, s. 55.
7. Dieter F. Uchtdorf, »Omsorg på Herrens måde«, s. 55-56.

Medlemmer af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum er nutidige profeter, seere og åbenbarere, der står som »særlige vidner om Kristi navn i hele verden« (L&P 107:23). De har således ansvar for at vidne om Jesu Kristi guddommelighed og om hans mission som verdens Frelser og Forløser.

I de følgende citater bærer disse udvalgte og bemyndigede mænd deres vidnesbyrd om Frelserens forsoning, opstandelse og levende virkelighed.

Særlige vidner om den levende Kristus

Jesus er vor Forløser

»Af hele mit hjerte og af min sjæls inderlighed opløfter jeg min røst

og bærer vidnesbyrd som et særligt vidne og erklærer, at Gud lever. Jesus er hans Søn, Faderens Enbårne i kødet. Han er vor Forløser; han er vor Formidler hos Faderen. Det var ham, som døde på korset for at sone for vore synder. Han blev opstandelsens førstegrøde. Fordi han døde, skal vi alle leve igen. »O, hvilken skøn glæde, denne erklæring bringer: Jeg ved, at min Forløser lever!« (»Han lever! Vor Forløser stor«, *Salmer og sange*, nr. 70).

Præsident Thomas S. Monson, »Han lever, vor Forløser stor!« *Liahona*, maj 2007, s. 25.

Jeg er et vidne

»Jeg er et vidne om Herrens opstandelse, så sikkert som hvis jeg havde været der den

aften med de to disciple i huset på vejen til Emmaus. Jeg ved, at han lever, så sikkert som Joseph Smith vidste det, da han så Faderen og Sønnen i lyset den herlige morgen i en lund i Palmyra

... Det bærer jeg vidnesbyrd om som vidne om den opstandne Frelser og om vor Forløser.«

Præsident Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, »Kom til mig«, *Liahona*, maj 2013, s. 25.

Forsoningen og frelse

»Gud Faderen er ophavsmanden til evangeliet. Det er en afgørende del

af Guds frelsesplan eller forløsningsplan. Det bliver kaldt Jesu Kristi evangelium, fordi det er Jesu Kristi forsoning, der gør forløsning og frelse mulig. Gennem forsoningen bliver alle mænd, kvinder og børn betingelsesløst forløst fra fysisk død, og alle bliver forløst fra deres egne synder på betingelse af, at de modtager og adlyder Jesu Kristi evangelium ...

Dette bærer jeg vidnesbyrd om af hele mit hjerte og sind.«

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, »Har vi ikke grund til at fryde os?« *Liahona*, nov. 2007, s. 19, 21.

Jesus er Kristus

»Jeg ved, at Gud er vor Fader. Han præsenterede sin Søn Jesus Kristus for Joseph Smith. Jeg kundgør over for jer, at jeg ved, at Jesus er Kristus. Jeg ved, at han lever. Han blev født i tidens midte. Han underviste i sit evangelium og blev prøvet. Han led og blev korsfæstet og opstod den tredje dag. Han har, ligesom sin Fader, et legeme af kød og knogler. Han udførte sin forsoning. Om ham bærer jeg vidnesbyrd. Jeg er et vidne om ham.«

Præsident Boyd K. Packer, præsident for De Tolv Apostles Kvorum, »De Tolv«, *Liahona*, maj 2008, s. 87.

En løsesum for menneskeheden

»Jesus Kristus er midtpunktet i Faderens evige plan, Frelseren, som blev givet i løsesum for menneskeheden. Gud sendte sin elskede Søn for at overvinde Adams og Evas fald. Han kom til jorden som vor Frelser og Forløser. Han besejrede forhindringen i form af den fysiske død for os ved at give afkald på sit eget liv. Da han døde på korset, blev hans ånd adskilt fra hans krop. På den tredje dag blev hans ånd og krop for evigt genforenet for aldrig mere at blive adskilt.«

Ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum, »Frelsesplanen«, *Liahona*, nov. 2006, s. 71.

Den vigtigste handling i menneskets historie

»[Frelserens] forsoning fandt sted i Getsemane have, hvor han svedte store bloddråber (se Luk 22:44), og på Golgata, hvor hans legeme blev løftet op på korset på »hovedskalsstedet«, som tilkendegiver død (Mark 15:22; Matt 27:33; se også 3 Ne 27:14). Denne uendelige forsoning skulle sætte mennesket fri fra dødens uendelighed (se 2 Ne 9:7). Frelserens forsoning virkeliggjorde opstandelsen og muliggjorde evigt liv for alle. Hans forsoning blev den vigtigste handling i menneskets historie.«

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Den fred og glæde, som kommer af at vide, at Frelseren lever«, *Liahona*, dec. 2011, s. 22.

Et offer for synd

»Jesus Kristus udholdt ubegribelige lidelser for at bringe sig selv som offer for alles synder. Dermed ofredes det ultimativt bedste – det rene, lydefri lam – for den ultimative sum af ondskab – hele verdens synder ...

Dette offer – Jesu Kristi forsoning – er midtpunktet for hele frelsesplanen ...

Jeg ved, at Jesus Kristus er Gud den evige Faders Enbårne Søn. Jeg ved, at takket være hans sonoffer, er vi sikre på udødelighed og har mulighed for evigt liv. Han er vor Herre, vor Frelser og Forløser.«

Ældste Dallin H. Oaks, De Tolv Apostles Kvorum, »Ofre«, *Liahona*, maj 2012, s. 19, 22.

Frelseren vejleder sin kirke i dag

»Jesu Kristi forsoning var en absolut nødvendig del af vor himmelske Faders plan for sin Søns jordiske mission og for vores frelse. Hvor taknemlige bør vi ikke være for, at vor himmelske Fader ikke greb ind, men snarere modstod sit faderlige instinkt om at redde sin elskede Søn. Takket være hans evige kærlighed til os, tillod han Jesus at fuldføre sin forudordinerede mission – at blive vores Forløser ...

Jesus Kristus – menneskehedens Frelser og Forløser – er ikke død. Han lever – Guds opstandne Søn lever – det er mit vidnesbyrd, og han leder sin kirke i dag.«

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, »Forsoningen og værdien af én sjæl«, *Liahona*, maj 2004, s. 85, 86.

Vores håb, vor Formidler, vor Forløser.

»Vores sikkerhed ligger i vor himmelske Fader og hans elskede Søn, Jesus Kristus. Jeg ved, at Frelseren elsker jer. Han vil styrke jeres indsats for at styrke jeres vidnesbyrd, så det bliver en overlegen kraft for det gode i jeres liv, en kraft, som vil opretholde jer i nødens stund og give jer fred og sikkerhed i disse usikre tider.

Som en af hans apostle, der er bemyndiget til at bære vidnesbyrd om ham, vidner jeg højtideligt om, at jeg ved, at Frelseren lever, at han er et opstandent, herliggjort væsen, der besidder fuldkommen kærlighed. Han er vores håb, vor Formidler, vor Forløser.«

Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Kraften i et stærkt vidnesbyrd«, *Liahona*, jan. 2002, s. 103.

At drikke af det bitre bæger

»I Getsemane have undlod vor Frelser og Forløser ikke at drikke forsoningens bitre bæger (se L&P 19:16-19). Og på korset underkastede han sig igen Faderens vilje, indtil han til sidst kunne sige: »Det er fuldbragt« (Joh 19:30). Han havde holdt ud til enden. Som svar på Frelserens fuldkomne lydighed i at stå fast, erklærede vor himmelske Fader: »Se, min elskede Søn, i hvem jeg har velbehag, i hvem jeg har herliggjort mit navn« (3 Ne 11:7)

... Lad os herliggøre Guds navn ved at stå fast med vor Frelser, Jesus Kristus. Jeg bærer mit særlige vidnesbyrd om, at han lever.«

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, »Stå fast på hellige steder«, *Liahona*, maj 2013, s. 51.

Guds eneste fuldkomne barn

»Jeg ved, at Gud til alle tider, på alle måder og under alle omstændigheder er vor kærlige, tilgivende himmelske Fader. Jeg ved, at Jesus var hans eneste fuldkomne barn, hvis liv blev givet i kærlighed i overensstemmelse med både Faderens og Sønnens vilje for at forløse resten af os, der ikke er fuldkomne. Jeg ved, at han opstod fra døden for at leve igen, og fordi han gjorde det, vil I og jeg også gøre det.«

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum, »Jeg tror«, *Liahona*, maj 2013, s. 95.

Jeg ved, at Frelseren lever

»Jeg bærer mit vidnesbyrd om min påskønnelse af Herren Jesu Kristi uendelige og evige offer. Jeg ved, at Frelseren lever. Jeg har oplevet både hans forløsende kraft og hans opbyggende kraft, og jeg vidner om, at disse kræfter er virkelige og tilgængelige for enhver. Ja, »i Herrens styrke kan vi gøre og overvinde alt, mens vi vandrer fremad på livets rejse.«

Ældste David A. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum, »Forsoningen og livets rejse«, *Liahona*, apr. 2012, s. 19.

Kristus opfyldte sin mission

»Frelseren påtog sig menneskehedens syndebyrde og »de rædsler, som Satan ... kunne bibringe« (James E. Talmage, *Jesu Kristus*, s. 638). I den sammenhæng udholdt han de ulovligt gennemførte rettergange og de frygtelige og tragiske begivenheder, der ledte til hans korsfæstelse. Det kulminerede til sidst i Kristi opstandelse i triumf påske-søndag. Kristus fuldførte sin hellige mission som Frelser og Forløser. Vi vil opstå fra døden, og vores ånd vil blive genforenet med vores legeme ...

Som apostel bærer jeg mit vidnesbyrd om, at Jesus Kristus lever og er verdens Frelser og Forløser. Han har banet vejen til sand lykke.«

Ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum, »Vi følger Jesus Kristus«, *Liahona*, maj 2010, s. 83-84, 86.

Frelseren forløste os

»Frelserens lidelser i Getsemane og hans smerte på korset forløser os fra synd ved at opfylde de krav, som retfærdigheden har til os. Han udviser nåde og tilgiver dem, som har omvendt sig. Forsoningen indfrier også den gæld, som retfærdigheden har til os ved at hele og kompensere for enhver lidelse, som vi uforskyldt har lidt. »For se, han lider alle menneskers smerter, ja, hver eneste levende skabnings smerter, både mænds, kvinders og børns, som hører til Adams slægt« (2 Ne 9:21; se også Alma 7:11-12)

... Den ultimative forløsning sker ene og alene gennem Jesus Kristus. Jeg anerkender ham ydmygt og taknemligt som Forløseren.«

Ældste D. Todd Christofferson fra De Tolv Apostles Kvorum, »Forløsning«, *Liahona*, maj 2013, s. 110, 112.

Opstandelsen og livet

»Frem for alt proklamerer vi vor Frelser og Forløser, Jesus Kristus. Alt, hvad vi er – alt, hvad vi nogensinde vil blive – skylder vi ham ...

Hans ord lyder ned gennem århundrederne:

»Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør.

Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø« (Joh 11:25-26).

Brødre og søstre, han lever. Han er opstanden. Han vejleder sit hellige værk på jorden.«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Kom til ham«, *Liahona*, maj 2009, s. 80.

BESVARELSE AF SPØRGSMÅL

Hvordan ser en opstanden person ud?

»Når vi er kommet igennem dette liv, vil vi ... få et herliggjort legeme, der er fri for enhver sygdom og bekymring og som er utrolig smukt. Der er intet smukkere at betragte end en opstanden mand eller kvinde. Jeg kan ikke forestille mig noget større, en

mand eller kvinde kan besidde end et opstanden legeme. Der findes ingen sidste dages hellige ... der ikke har udsigt til at komme frem på den første opstandelsesmorgen og blive herliggjort, ophøjet i Guds nærhed.«

Præsident Lorenzo Snow (1814-1901), i Conference Report, okt. 1900, s. 4.

Ældste
William R. Walker
De Halvfjerds

Følg PROFETEN

For mange år siden, lige før generalkonferencen, lærte præsident Thomas S. Monson os endnu en vidunderlig lektie. Denne gang var det til generalautoriteterne, der var rejst til Salt Lake City, hvoraf mange kom fra steder rundt om i verden, hvor de tjente i områdepræsidentskaber. Vi var samlede for at blive instrueret af Det Første Præsidentskab og De Tolv.

Da mødet skulle til at begynde, så vi alle ud til at være til stede undtagen præsident Monson. Et par minutter før mødet skulle begynde, ophørte talen blandt os, og vi sad alle ærbødigt og lyttede til præludiet og ventede på, at profeten ville komme hvert øjeblik.

Vi ventede tålmodigt, mens klokken blev 9 og lidt mere. En eller anden gik ud af sidedøren – tydeligvis for at se, om der var brug for hjælp. Da han vendte tilbage, sagde han: »Præsident Monson er lige på trapperne.«

Omkring et kvarter senere trådte præsident Monson ind i lokalet. Af respekt, rejste vi os, da han trådte ind. Vi var glade for at se ham og for at se, at han så ud til at have det godt. Det så ikke ud til, at der var en tydelig årsag til hans forsinkelse.

Præsident Monson gik straks hen til talerstolen og sagde: »Brødre, jeg er ked af, at jeg er forsinket, men min hustru havde brug for mig her til morgen.«

Jeg var dybt imponeret og ydmyg, og jeg kunne ikke abstrahere fra hans ord.

Dette var et meget vigtigt møde. Hele Kirkens seniorledelse var samlet, men præsident Monson satte eksemplet for os alle. Hans hustru havde brug for ham, og han tog

Når vi følger præsident Monson og prøver at blive mere som ham, vil vi uvægerligt opnå succes med at være en mere trofast discipel af Herren Jesus Kristus.

den fornødne tid til at tage sig af hende. Det var en enorm prædiken. Jeg husker intet andet, der blev sagt den dag, men jeg kan huske den prædiken: »Min hustru havde brug for mig.«

Følg profetens eksempel

Jeg vil foreslå fem måder, hvorpå vi kan følge præsident Monsons eksempel.

1. Vi kan være positive, og vi kan være glade.

I Den Kostelige Perle beskrives profeten Joseph Smith som havende et »muntert udtryk« (JS-H 1:28). Man kan også beskrive præsident Monson som værende »munter«.

Ved en bestemt lejlighed sagde præsident Monson: »Vi ... kan vælge at have en positiv indstilling. Vi kan ikke ændre på vinden, men vi kan tilpasse sejlene. Med andre ord, så kan vi vælge at være glade og positive, uanset hvad der møder os.«¹

En dag sad jeg og ventede uden for Det Første Præsidentskabs mødelokale. Jeg var blevet inviteret til at tage del i et møde vedrørende tempelanliggender. Jeg sad stille uden for lokalet, alene. Jeg troede, at Det Første

Ved hver tempelindvielse fokuserer præsident Monson på børnene. Han holder meget af at involvere dem i hjørnestensceremonien.

Præsidentskabs møde allerede var i gang, og at jeg ville blive budt indenfor om få minutter.

Mens jeg sad der, kunne jeg høre nogen komme fløjtende ned ad gangen. Jeg tænkte ved mig selv: »Nogen forstår vist ikke, hvad der passer sig. Man går ikke rundt og fløjter uden for Det Første Præsidentskabs mødelokale.«

Et øjeblik efter kom den fløjtende gående rundt om hjørnet – det var præsident Monson. Han var glad, og han var positiv. Han tog varmt imod mig og sagde: »Vi går i gang med mødet om få minutter.«

Selv med hele Kirkens vægt på sine skuldre er han et eksempel på glæde, og han har altid en positiv indstilling. Vi burde være sådan.

2. Vi kan være venlige og kærlige mod børn.

Jesus talte ofte om børn. Hans profet, præsident Monson, taler også ofte om børn. Det er især ved tempelindvielser, at jeg har lagt mærke til, hvordan han holder af børn, og gennem sit eksempel lærer han os, hvordan vi skal behandle dem. Ved hver tempelindvielse fokuserer han på børnene. Han holder meget af at involvere dem ved hjørnestensceremonien og inviterer altid et par stykker af dem til at påføre mørtel på hjørnестenen og derved deltage i den symbolske færdiggørelse af templet. Han gør det sjovt

for dem. Han gør det mindeværdigt for dem. Han har altid et stort smil til dem. Han opmuntrer og roser dem. Det er vidunderligt at være vidne til.

Hans varme modtagelse indebærer af og til også at give high five, vrikke med sine ører og opmuntre dem til at tjene på mission og blive gift i templet.

For et par år siden var det planlagt, at præsident Monson skulle indvie templet ved Oquirrh Mountain i Utah på sin fødselsdag. Da han ankom til templet og nærmede sig templets hoveddør, havde en gruppe unge samlet sig. De vidste tydeligvis, at det var præsident Monsons fødselsdag, for de begyndte at synge »Happy Birthday« for ham. Han stoppede op og vendte sig mod dem med et stort smil. Han begyndte endda at svinge med armene, som om han ledte dem i sang. Sidst i sangen tilføjede de: »And many more.« Han sagde til mig: »Det er min yndlings-sætning.«

Kirkens børn og unge elsker ham, og jeg tror, at det er fordi, at de ikke er i tvivl om, at han også elsker dem!

3. Vi kan altid følge Åndens tilskyndelser.

Præsident Monsons hengivenhed over for Herren og hans forpligtelse til at følge Åndens tilskyndelser, udtrykte han på smukkeste vis med disse ord: »Den dejligste oplevelse i livet, som jeg kender til, er at føle en tilskyndelse og handle på den og så senere finde ud af, at den var en opfyldelse af en eller andens bøn eller behov. Og jeg vil altid gerne have, at Herren ved, at hvis han skal have løbet ærinder, så vil Tom Monson gerne løbe de ærinder for ham.«²

Dette er et eksempel, vi alle burde have et ønske om at følge.

4. Vi kan holde af templet.

Præsident Monson vil blive husket som en af de største tempelbyggere i Kirkens historie. Siden han blev Kirkens præsident i februar 2008, har han fortsat det store værk med tempelbyggeriet. I de seks år, hvor præsident Monson har været profet, har han bekendtgjort planer om at opføre 33 nye templer.

Præsident Monson har sagt: »Må vi hver især leve værdigt med rene hænder og rent hjerte, så templet kan røre os og vores familie.«³

Han har også givet dette vidunderlige løfte: »Når vi elsker templet og rører templet og går i templet, vil vores liv afspejle vores tro. Når vi kommer til disse, Guds hellige huse, og når vi husker de pagter, som vi indgår der, *vil vi være i stand til at bære hver eneste prøve og overvinde hver eneste fristelse.*«⁴

Lad os følge det mønster, som profeten har vist os ved at holde af templet.

5. Vi kan være venlige, betænksomme og kærlige.

Præsident Monson er et vidunderligt eksempel på at elske andre. Hele hans tjenestegering har været fyldt med hjemmebesøg, at lægge velsignende hænder på hovedet, foretage uventede opkald til trøst og opmuntring, sende breve med anerkendelse og påskønnelse, besøge hospitalet og plejehjem og finde tid til at tage til begravelser trods et meget travlt skema.

Præcis som Frelseren ville gøre, har Thomas Monson færdedes overalt og gjort vel (se ApG 10:38) og velsignet og elsket andre; det har været den drivende kraft i hans liv.

Et pragtfuldt eksempel på præsident Monsons venlighed fandt sted i 2012. Da det smukke tempel i Brigham City i Utah nærmede sig færdiggørelsen, mødtes jeg med Det Første Præsidentskab for at drøfte planerne for tempelindvielsen. Eftersom Brigham City kun ligger en time nord for Salt Lake City, ville det have været meget nemt for præsident Monson at rejse dertil til indvielsen.

I stedet sagde præsident Monson: »Brigham City er præsident Boyd K. Packers hjemby, denne ædle apostel, som i så mange år har siddet ved min side i De Tolv. Jeg ønsker, at han får æren og velsignelsen af at indvie templet i hans hjemby. Jeg holder mig borte, og jeg giver præsident Packer opgaven at indvie templet i Brigham City. Jeg ønsker, at det bliver hans dag.«

Det blev en vidunderlig dag for præsident Packer og søster Packer, som også voksede op i Brigham City. Jeg blev meget rørt over præsident Monsons venlige og stor-sindede gestus over for sin medapostel. Vi kan alle være sådan. Vi kan dele og være venlige og tænke mere på dem omkring os.

Præcis som Frelseren ville gøre, har præsident Monson færdedes overalt og gjort vel og velsignet og elsket andre; det har været den drivende kraft i hans liv.

En profets eksempel

Præsident Monson har med sine vidunderlige og inspirerende budskaber ved generalkonferencerne lært os, hvordan vi skal leve vores liv. Han har lært os, hvordan vi skal være Jesu Kristi tilhængere gennem sit pragtfulde og vidunderlige, personlige eksempel. Herren har i sandhed givet os et forbillede i alle ting, og et af forbillederne, som vi bør søge at følge, er vor elskede profets eksempel.

Jeg vidner om, at der en Gud i himlen, der kender os og elsker os. Han har givet os en profet – til at vejlede os, undervise og lede os i disse sidste dage. Jeg tror på, at Herren forventer af os, at vi elsker profeten, opretholder ham og følger hans eksempel.

Jeg anser det som en velsignelse at have levet i en tid, hvor Thomas S. Monson er Herrens profet. Når vi følger ham og prøver at blive mere som ham, vil vi uvægerligt opnå succes med at være mere trofaste disciple af Herren Jesus Kristus. ■

Fra en tale holdt ved et CES-foredrag på Brigham Young University-Idaho den 5. maj 2013. Hvis du vil læse hele teksten, så gå ind på lds.org/broadcasts.

NOTER

1. »Messages of Inspiration from President Monson«, *Church News*, 2. sep. 2012, s. 2.
2. *On the Lord's Errand*, DVD, 2008.
3. Thomas S. Monson, »Templets velsignelser«, *Liahona*, okt. 2010, s. 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self*, 1979, s. 56; fremhævelse tilføjet.

Filippinerne:

ÅNDELIG
STYRKE PÅ
ØERNE I
HAVET

På kun 53 år har Kirken oplevet en utrolig vækst og styrke på Filippinerne, der er kendt som »Orientens perle«.

Augusto A. Lim syntes, at det budskab som han fik præsenteret af to unge missionærer fra USA, bekræftede principper, han allerede vidste, var sande. Augusto, som er en ung kristen og advokat, lagde mærke til, at læren om fortsat åbenbaring var noget, han troede på, »selv da jeg gik på gymnasiet og på college.«¹

Flere måneder senere indvilligede Augusto i at komme til søndagsmøderne og tog imod udfordringen om at læse og bede om Mormons Bog. »Jeg begyndte at læse Mormons Bog i samme alvorlige ånd, som Mormon rådede os til at have. Da jeg gjorde det tillige med et ønske om at kende sandheden, opnåede jeg et vidnesbyrd efter nogle få linjer«, mindes han.²

I oktober 1964 blev Augusto Lim døbt og blev en pioner for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige på Filippinerne sammen med sin hustru og familie, der kort tid efter også tilsluttede sig Kirken. I dag, efter årtiers trofast tjeneste i Kirken – heriblandt et kald i 1992 til at tjene som generalautoritet, der gjorde ham til den første filippiner med den kaldelse – afspejler bror Lim den tro og hengivenhed, som hundredvis og tusinder af sidste dages hellige har, som bor på »Orientens perle«.

Et frugtbart land

Omkring 550 år før Jesu Kristi fødsel, gav Herren profeten Nefi fra Mormons Bog dette løfte: »Jeg husker dem, som er på øerne i havet,« og »jeg bringer mit ord ud til

menneskenes børn, ja, til alle jordens folkeslag« (2 Ne 29:7). For mange, der har læst disse ord, er der én gruppe af »øer i havet«, der strejfer tankerne: Filippinerne.

Med et befolkningstal, der nærmer sig 100 millioner, er Den Filippinske Republik en stor øgruppe på over 7000 øer, der ligger ud for Asiens sydøstlige kyst. Det er et smukt tropisk land, hvor folk er venlige, livlige og ydmyge. Landet oplever dog jordskælv, tyfoner, vulkanudbrud, tsunamier og andre naturkatastrofer og lider også under en række af socioøkonomiske problemer. Den omfattende fattigdom er et tilbagevendende problem, og det filippinske folk har udholdt perioder med politisk ustabilitet og økonomiske kriser.

Men for dem, der er bekendt med Herrens veje, er Filippinerne frugtbar jord til såning af evangeliets frø. Udover tagalog og andre dialekter, taler filippinere engelsk, som også er et af deres nationalsprog. På grund af en lang periode under det spanske styre er over 90 procent af befolkningen kristne; en betydelig del af mindretallet er muslimer.

I 1898 forsøgte man første gang at introducere Kirken i Filippinerne under den spansk-amerikanske krig gennem Willard Call og George Seaman, to sidste dages hellige soldater fra Utah, der inden deres afrejse var blevet indsat som missionærer. De forkyndte evangeliet, når muligheden opstod, men der fulgte ingen dåb.

Under 2. verdenskrig bevægede mange sidste dages

Unge voksne i Filippinerne, der bygger på evangeliske principper, opnår succes og bliver stærke ledere i Herrens Kirke.

hellige sig gennem øerne med allierede hæere, der rykkede frem. I 1944 og 1945 holdt militærgrupper kirkemøder mange steder, og mange sidste dages hellige soldater og nødhjælpsfolk befandt sig stadig på Filippinerne, da krigen sluttede. Blandt dem var Maxine Tate og nyomvendte Jerome Horowitz. Begge præsenterede Aniceta Farardo for evangeliet. Mens de hjalp med at genopbygge Anicetas hus, der lå i et bombehærgede område uden for Manila, fortalte bror Horowitz Aniceta og hendes datter Ruth om sin nye tro.

Aniceta fik et vidnesbyrd og ønskede at blive døbt, men på det tidspunkt bemyndigede Kirken ikke dåb for filippinere, idet Kirken ikke havde nogen permanente enheder på øerne. Ældste Harold B. Lee (1899-1973) fra De Tolv Apostles Kvorum blev gjort opmærksom på Anicetas ønske, og som formand for Kirkens komité for medlemmer i militæret godkendte ældste Lee Anicetas dåb. Påskemorgen i 1946 blev Aniceta Fajardo døbt af soldaten Loren Ferre, og Aniceta er nu kendt som den første filippiner, som blev medlem af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Begyndelsen på missionering

Efter krigen blev der oprettet kirkegrupper på to amerikanske militærbaser – Clark Air Base og Subic Bay Naval Base – idet sidste dages hellige soldater så frem til en mere

formel tilstedeværelse af Kirken på Filippinerne. Den 21. august 1955 indviede præsident Joseph Fielding Smith (1876-1972) Filippinerne til evangeliets forkyndelse. På grund af nogle lovmæssige restriktioner kom missionærerne imidlertid først i 1961.

I 1960 besøgte præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008), dengang assistent til De Tolv Apostles Kvorum, Filippinerne i flere dage: »Jeg gav udtryk for, at missioneringen ville bære ... ligeså meget frugt, som det har gjort mange andre steder i verden.«³ Efter megen forberedelse og meget papirarbejde fra medlemmer som Maxine Tate Grimm og præsident Robert S. Taylor fra den sydlige fjernøstlige mission såvel som fra venner uden for Kirken, vendte ældste Hinckley tilbage til øerne året efter for at genindvie Filippinerne til påbegyndelse af missionering.

Den 28. april 1961 mødtes ældste Hinckley med en lille gruppe soldater, bosatte amerikanere og ét filippinsk medlem – David Lagman – i udkanten af Manila. Der bad ældste Hinckley en særlig bøn: »At mange tusinder skal modtage dette budskab og blive velsignet deraf.«⁴ Disse ord, der blev udtalt af en af Herrens sande tjenere, blev snart profetiske.

De første fire missionærer – Raymond L. Goodson, Harry J. Murray, Kent C. Lowe og Nester O. Ledesma – kom få uger senere til Manila. »Folket på Filippinerne tog meget hurtigt imod evangeliet,« bemærkede ældste Lowe. »Når familiens overhoved besluttede sig for at tilslutte sig Kirken, tilsluttede resten af familien sig i mange tilfælde også Kirken.«⁵

Kirken går fremad

Missioneringen gik så godt, at man i 1967 organiserede Den Filippinske Mission. I slutningen af samme år var der 3.193 medlemmer i missionen, hvoraf 631 af dem var blevet døbt det år. I 1973 var Kirkens medlemstal på Filippinerne vokset til næsten 13.000 medlemmer. Den 20. maj 1973 blev Manila Stav i Filippinerne oprettet med Augusto A. Lim som præsident. I 1974 blev missionen delt,

hvilket skabte Manila-missionen og Cebu City-missionen i Filippinerne.

I august 1975 kom præsident Spencer W. Kimball (1895-1985) til Manila for at lede over den første områdekonference i Filippinerne. August var en måned med meget uvejr, der gjorde det svært for mange mennesker uden for Manila at komme. En bus fyldt med hellige fra Laoag City havde svært ved at nå frem. De hellige måtte skubbe bussen ud af mudderet og tryglede chaufføren om ikke at vende om. En anden gruppe hellige trodsede det stormfulde hav i tre dage, fordi, som en søster sagde, det, der virkelig betyder noget, er at se og høre Guds

1898: To soldater, der er medlemmer af Kirken, forkynder evangeliet i Filippinerne under den spansk-amerikanske krig

1944-1945: Flere soldater, der er medlemmer af Kirken, forkynder under 2. verdenskrig

ha i Quezon City. Stedet har udsigt over Marikina Valley, og dets beliggenhed er relativt let tilgængeligt for mange af Kirkens medlemmer. Anmodningen blev godkendt, og grunden blev købt i januar 1981. På anmodning fra Kirken blev vejens navn ændret til Temple Drive.

På trods af tyfonvarsel kom ca. 2000 hellige fra alle øer med skib, tog og bus for at tage del i spadestiksceremonien den 25. august 1982. Tempelbyggeriet begyndte kort tid efter, og det stod færdigt til indvielse i august 1984.

Op mod 27.000 medlemmer og ikke-medlemmer var på rundvisning i templet inden indvielsen. De kom trods to tyfoner – med kun 48 timers mellemrum – der havde

1946: Aniceta Fajardo bliver det første filippinske medlem, der bliver døbt og bekræftet som medlem af Kirken

1955: Præsident Joseph Fielding Smith indvier Filippinerne til evangeliets forkyndelse

levende profet.

I 1980 besøgte præsident Kimball igen Filippinerne for at lede endnu en områdekonference, og han mødtes også kort med den filippinske præsident, Ferdinand Marcos. Dette møde banede vejen for, at Kirken med tiden åbnede en missionærskole i Filippinerne i 1983 og indviede templet i Manila i Filippinerne året efter. I 1987 blev området for Filippinerne/Mikronesien organiseret med hovedsæde i Manila.

Dele af Mormons Bog blev oversat til tagalog i 1987. Oversættelsen af Mormons Bog findes nu på flere filippinske dialekter, heriblandt cebuano.

Tempelvelsignelser

I december 1980 sendte præsident Spencer W. Kimball lederen for Kirkens ejendomskontor til Manila for at finde et passende sted til et tempel. Efter at have set på flere steder, indsendte lederen en anmodning om at købe 1,4

hæret Filippinerne et par dage før. Hellige fra fjerntliggende provinser ankom trætte, men begejstrede. I mange tilfælde var de blevet tvunget til at tage omveje til Manila, da vejene var blevet oversvømmede, og broer var blevet ødelagt af floder, der løb over deres bredder.

De besøgende og mange fremtrædende filippinere var imponerede over, hvor smukt templet var. Forfatteren Celso Carunungan gav udtryk for »en følelse af hellighed, der får dig til at føle, at du skal møde din Skaber, når du træder indenfor.« Oberst Bienvenido Castillo, øverste præst i det filippinske politi, sagde, at templet er »et sted, hvor man kan grunde over ting, der hører himlen til, fordi man befinder sig i et sådant miljø.« To nonner syntes, at templet »virkelig er Herrens hus.« Eva Estrada-Kalaw, medlem af det filippinske parlament, sagde til guiderne: »Jeg ville ønske, at I kunne bygge flere templer her.«⁶

Præsident Hinckley, der var andenrådgiver i Det Første

Præsidentskab, ledte mødet på det tidspunkt, hvor hjørnesteinen skulle lægges, tirsdag den 25. september 1984. Der blev efterfølgende afholdt ni indvielsessioner i det celestiale værelse. Omtrent 6.500 hellige fra 16 stave og 22 distrikter i Stillehavsområdet tog del i sessionerne.

Så snart den sidste indvielsession var færdig, blev Paulo V. Malit jun. og Edna A. Yasona gift som det første par i templet i Manila, den 27. september 1984. Templets første præsident, W. Garth Andrus,

deres hus for at betale rejsen, så de og deres børn kunne blive besejlet som en evig familie. Da de havde solgt deres hjem og de fleste af deres ejendele, havde de lige akkurat skrabet nok sammen til at betale færebilletterne til Manila for alle ni i deres familie. Leonides var bekymret, for de havde ikke noget hjem at vende tilbage til. Men Bernardo forsikrede hende om, at Herren ville sørge for dem. I 1985 blev de besejlet som familie for tid og al evighed. Det var hvert eneste offer værd, for i templet havde de fundet en enestående

1961: Filippinerne bliver officielt åbnet for missionering; de første fire missionærer ankommer.

1967: Den Filippinske Mission organiseres

1973: Manila Stav i Filippinerne oprettes

1974: Den Filippinske Mission opdeles i Manila-missionen og Cebu City-missionen i Filippinerne

1975: Den første områdekonference afholdes i Manila

1983: Missionsnærskolen åbner i Manila

forrettede vielsen.

Snesevis af kirkemedlemmer stod i kø for at modtage deres tempelbegavelse, hvoraf man begyndte med tempeltjenesterne. Tempeltjenesten fortsatte natten igennem til den lyse morgen.

Medlemmerne følte et større ønske om at komme i templet. De, der boede langt fra Manila, måtte yde mange ofre for at rejse den lange vej enten med skib eller bus. Men de kom, og med sig havde de beretninger om tro og beslutsomhed.

For Bernardo og Leonides Obedoza fra General Santos, syntes det umuligt at tage til templet i det fjerntliggende Manila. Men som købmanden, der solgte alt, hvad han ejede, for at købe én særlig kostbar perle (se Matt 13:45-46), besluttede parret at sælge

Et hjælpeforeningsmøde om kriseberedskab giver værdifuld information til de søstre, der bor i et land, der præges af naturkatastrofer.

glæde – deres kostbare perle. Og som Bernardo havde sagt, så hjalp

Herren dem. Da de vendte tilbage fra Manila, åbnede venlige bekendte deres hjem for dem. Deres børn færdiggjorde deres skolegang, og med tiden fik familien deres eget hjem et nyt sted.

Den 8. april 2006 bekendtgjorde Det Første Præsidentskab opførelsen af templet i Cebu City i Filippinerne. Mange kirkemedlemmer græd af glæde, da de hørte nyheden. »Vi er velsignede ved at Herren har valgt at bygge det næste tempel i Cebu City,« sagde Cesar Perez jun., leder for Institut i Cebu City.

VÆKST I KIRKENS MEDLEMSTAL I FILIPPINERNE

Kirkens medlemstal i alt: 675.166*
 Menigheder og grene: 1.134
 Missioner: 17
 Templer: 2 (med et under opførelse)
 Slægtshistoriske centre: 167

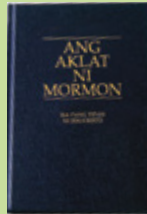
*1. september 2013

1984: Templet i Manila indvies

1987: Filippinerne/Mikronesien området organiseres med hovedsæde i Manila

1987: Dele af Mormons Bog oversættes til tagalog

2010: Templet i Cebu City indvies

Et par måneder efter indvielsen af templet i Cebu City i Filippinerne, havde de filippinske hellige endnu engang grund til at fryde sig. Den 2. oktober 2010 bekendtgjorde præsident Thomas S. Monson under sine indledende bemærkninger ved generalkonferencen opførelsen af templet i Urdaneta i Pangasinan i Filippinerne.

Det bedste venter forude

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i Filippinerne er relativt ung, når den sammenlignes med andre lande. Men dens skæbne på ø-nationen er pragtfuld. Kirkens vækst har været fantastisk, og det bedste venter forude. Ældste Michael John U. Teh fra De Halvfjerds, den anden filippiner, der er blevet kaldet til at tjene som generalautoritet, har sagt: »Vi filippinske sidste dages hellige må forberede os selv åndeligt mere end nogensinde før, for værket vil gå fremad med eller uden vores hjælp.«⁷

Som det 21. århundrede går sin gang, vil den genoprettede Kirke i sandhed vokse i størrelse og indflydelse efterhånden som flere og flere filippinere tager imod dets budskab og bliver en velsignelse for dette storslåede folk på øerne i havet. For ældste Teh og de filippinske hellige er »Herrens [store] løfter til dem, som er på øerne i havet« (2 Ne 10:21) ved at blive opfyldt. ■

NOTER

1. Augusto A. Lim, i R. Lanier Britsch, »Trofaste, gode, dydige, sande: Pionerer på Filippinerne«, *Liahona*, feb. 1998, s. 44.
2. Augusto Lim, i Gelene Tobias, »Augusto Lim: The Man of Many Firsts«, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011.
3. Se Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, 1996, s. 213-215.
4. Gordon B. Hinckley, »Commencement of Missionary Work in the Philippines«, *Tambuli*, apr. 1991, s. 18.
5. Interview med Kent Clyde Lowe af James Neil Clark, 3. sep. 2007.
6. Francis M. Orquiola, »Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints«, *Ensign*, nov. 1984, s. 107.
7. Michael John U. Teh, »Scriptures and Spiritual Preparation« (Area Presidency Messages, maj 2011); lds.org/ph/index.php/literature.

Brug FRELSSESPLANEN til at besvare spørgsmål

DEN FØRJORDISKE TILVÆRELSE

SKABELSEN

SLØRET

JORDELIVET

LaRene Porter Gaunt

Kirkens Tidsskrifter

Vi lever i en spændende tid. Jesu Kristi gengivne evangelium er ved at komme »ud af dunkelhed« (L&P 1:30). Deraf kommer, at flere af vor himmelske Faders børn, som ikke er af vores tro, hører om »mormonerne«. Nogle hører ting, der lyder mærkværdigt og forvirrende. Andre hører ting, der føles bekendt og opmuntrende. Begge parter kommer måske til os, når de ønsker svar på deres spørgsmål. Mange svar kan findes i frelsesplanen, som også kendes som »den store plan for lykke« (Alma 42:8).

De oftest stillede spørgsmål er: »Hvor kommer jeg fra?« »Hvorfor er jeg her?« og »Hvor skal jeg hen efter dette liv?« Alle disse spørgsmål kan besvares af de sandheder, der findes i frelsesplanen. Denne artikel giver nogle af de svar, som skrifterne og vores profet, præsident Thomas S. Monson har givet på disse spørgsmål.

*Tro på Jesus Kristus
Omvendelse*

Hvor kom jeg fra?

Vi er evige væsener. Vi boede med Gud som hans åndelige børn, før dette liv. Præsident Monson har sagt: »Apostlen Paulus lærte os: »Vi er også af hans slægt« (ApG 17:29).« »Eftersom vi ved, at vores fysiske legeme er vore jordiske forældres afkom, må vi omhyggeligt undersøge, hvad Paulus mener med de ord. Herren har erklæret, at »ånden og legemet udgør menneskets sjæl« (L&P 88:15). Således er det vores ånd, som er Guds afkom. Den, der skrev Hebræerbrevet, henviser til Gud som »åndernes Fader« (Hebr 12:9)«,¹

Hvorfor er jeg her?

Om vores liv på jorden har præsident Monson sagt: »Hvor bør vi være taknemlige for en vis Skaber, der skabte en jord og satte os på den med et slør af glemsel over vores tidligere tilværelse, så vi kan opleve en prøvetid, hvor vi får mulighed for at bevise, hvem vi er, for at gøre os fortjente til alt det, som Gud har forberedt til os.

Det er klart, at et af hovedformålene med vores liv på jorden er at få et legeme af kød og knogler. Vi har også fået handlefrihedens gave. På tusinder måder har vi det privilegium, at vi selv kan vælge. Her lærer vi af erfaringens dyrekøbte lærepenge. Vi skelner mellem godt og ondt. Vi lærer forskellen på bittert og sødt. Vi opdager, at der knytter sig konsekvenser til vore handlinger.«²

Hvor skal jeg hen efter dette liv?

Alle mennesker vil møde døden. Men »kan en, der er død, få liv?« (Job 14:14). »Vi ved, at døden ikke er afslutningen,« har præsident Monson sagt. »Levende profeter har belært om den sandhed i alle tidsaldre. Den står også i vore hellige skrifter. I Mormons Bog finder vi dette specifikke svar og disse trøstende ord:

*Ved vi, hvor vi
kan finde svarene,
når vi eller andre har spørgsmål
til Jesu Kristi evangelium?*

Hold ud til enden

*Dåb
Helligåndsgaven*

HVOR KAN JEG LÆRE MERE OM FRELSESPLANEN?

1. Frelsesplanen bliver forklaret i Mormons Bog, Lære og Pagter samt Den Kostelige Perle.
2. De levende profeters ord findes på conference.lds.org. Du kan søge efter begreber som frelsesplanen, plan for lykke, forsoning, ophøjelse, retfærdighed og barmhjertighed, omvendelse og opstandelse.
3. Se »Lektion 2: Frelsesplanen« i kapitel 3 i *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*.

»Se, angående sjælens tilstand mellem døden og opstandelsen: Se, det er blevet mig kundgjort af en engel, at alle menneskers ånder, så snart de har forladt dette dødelige legeme, ja, alle menneskers ånder, hvad enten de er gode eller onde, bliver ført hjem til den Gud, der gav dem livet.

Og da skal det ske, at de retfærdiges ånder bliver modtaget i en tilstand af lykke, som kaldes paradiset, en tilstand af hvile, en tilstand af fred, hvori de skal hvile fra alle deres besværligheder og fra al bekymring og sorg. [Alma 40:11-12].«³

Når vi opstår, kommer vi til det celestiale rige med en herlighed som solens, det terrestriale rige med en herlighed som månens, det telestiale rige med en herlighed som stjernernes eller til det yderste mørke (se L&P 76).

Findes der virkelig en Gud? Er Satan virkelig?

Vor himmelske Fader, Jesus Kristus og Satan var alle del af det store råd i himlen, der blev holdt, før vi blev født. Som en del af frelsesplanen bad vor himmelske Fader om en, der kunne tage til jorden og sone for vore synder. Han sagde: »Hvem skal jeg sende? Og en [Jesus Kristus], der var Menneskesønnen lig, svarede: Her er jeg, send mig. Og en anden [Satan] svarede og sagde: Her er jeg, send mig. Og Herren sagde: Jeg vil sende den første.

Og den anden [Satan] blev vred og bestod ikke sin første prøvestand, og den dag fulgte mange efter ham« (Abr 3:27-28; se også L&P 29:36-37; Moses 4:1-4).

Har vi kraften til at modstå Satans fristelser?

Den tredjedel af ånder, der valgte at følge Satan efter rådet i himlen, blev stødt ud sammen med ham. De og Satan forbliver ånder uden fysisk legeme. Profeten Joseph Smith lærte os: »Alle væsener, som har et legeme, har magt over dem, som intet legeme har.«⁴ Altså kan Satan friste os, men vi har kraften til at modstå.

Ånde verdenen

DØD

OPSTANDELSEN

CELESTIAL

DET TERRESTRIALE RIGE

DET TELESTIALE RIGE

DET YDERSTE
MØRKE

Hvorfor kan det nogle gange føles som om, at vor himmelske Fader ikke besvarer mine bønner?

»Bøn er en handling, gennem hvilken Faderens og barnets vilje bringes i overensstemmelse. Formålet med bøn er ikke at få Gud til at ændre sindelag« (Bible Dictionary, »Prayer«, Guide til Skrifterne, »Bøn«). Bøn er et redskab, der hjælper os til at træffe en beslutning om, hvorvidt vi vil bruge vores handlefrihed til at bringe vores vilje i overensstemmelse med Guds (se Abr 3:25). Vor himmelske Fader besvarer altid vore bønner, men svarene kan komme i form af ja, nej eller ikke endnu. Timing er vigtigt.

Hvorfor har jeg udfordringer, når jeg stræber efter at leve et godt liv?

Udfordringer er en del af frelsesplanen. De gør os stærkere, lutrer os og renser os, når vi har tillid til Jesus Kristus og hans evangelium. Vor himmelske Fader hjælper os under vore udfordringer. Vore prøvelser vil »give [os] erfaring og skal være til gavn for [os]« (L&P 122:7).

Hvordan ved jeg, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert?

Alle Guds børn er født med Kristi lys, som hjælper os til at »kende godt fra ondt« (Moro 7:16). Derudover kan Helligånden bære vidnesbyrd for os i vores sind og hjerte med følelser af fred og varme om sandheden (se L&P 8:2-3).

Kan jeg blive tilgivet, hvis jeg har begået alvorlige synder?

Gud vidste, at vi alle ville synde, mens vi lærer at vælge mellem godt og ondt.⁵ Alle synder har dog en straf knyttet til sig. Retfærdigheden kræver, at man tager sin straf. I sin barmhjertighed lod vor himmelske Fader Jesus Kristus udføre forsoningen og derved imødekomme retfærdighedens krav for os alle (se Alma 42). Med andre ord betalte Kristi lidelser i Getsemane og død på Golgata prisen for alle vore synder, hvis vi anvender Kristi forsoning ved at omvende os og modtage evangeliets ordnan- cer. Vore synder kan blive tilgivet (se L&P 1:31-32). ■

NOTER

1. Thomas S. Monson, »Livets løb«, *Liahona*, maj 2012, s. 91; se også Abr 3:22-26.
2. Thomas S. Monson, »Livets løb«, s. 91-92; se også Alma 34:32-34.
3. Thomas S. Monson, »Livets løb«, s. 93; se også L&P 76:59-111.
4. *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 209.
5. Små børn kan ikke synde, »førend de begynder at skulle stå til regnskab over for mig« (se L&P 29:46-47).

HVORDAN VIDSTE DE DET?

Præsident Dieter F. Uchtdorf, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, holdt en tale til søstrene i Hjælpeforeningen ved Hjælpeforeningens årlige møde 2011, der rørte mit hjerte og gav mig fred. Han talte om små forglemmigej-blomster og om, hvordan deres fem blade repræsenterer fem ting, vi altid bør huske.¹

Efter mødet fortalte min datter Alyssa mig om sin veninde Jessie, der havde en lille cateringvirksomhed. Jessie var blevet spurgt af sine ledere i stavens hjælpeforeningspræsidentskab om at lave en dessert, der skulle serveres efter Hjælpeforeningens årlige møde. Jessie havde fortalt Alyssa, at hun vidste lige med det samme, hvad

hun ville lave – 250 cupcakes. Alyssa havde meldt sig til at hjælpe med at transportere kagerne til stavscentret.

Da dagen for mødet oprandt, og Alyssa tog hen for at hjælpe og fandt Jessie på grådens rand. Kagerne var klar, men Jessie havde sendt et billede af dem til en slægtning, som havde sagt, at de ikke var pæne nok til mødet.

Jessie begyndte at tvivle på sig selv. Hun konkluderede, at lederne i stavens hjælpeforeningspræsidentskab forventede noget mere omstændigt end hendes enkle cupcakes. Hun prøvede helt panisk at finde ud af at dekorere kagerne på en anden måde, men der var ikke tid nok. Hun og

Alyssa tog cupcakene, som de var, mens Jessie havde en følelse af at have svigtet søstrene – indtil præsident Uchtdorf talte.

Mens han talte om de små forglemmigejer, blev der vist et billede af den lille blå blomst på skærmen. Det var en helt enkel blomst, og den så yndig ud med sine yndefulde årede blade. Præsident Uchtdorfs budskab rørte alles hjerte, da han bad os om ikke at blive så distraheret af de store eksotiske blomster omkring os, at vi glemmer de fem enkle, men vigtige sandheder, han lærte os.

Efter afslutningsbønnen fandt søstrene vej hen til kultursalen. Da Alyssa og Jessie trådte ind, så de, at alle omringede dessertbordet og spurgte: »Hvordan vidste de det?«

Hver eneste cupcake var glaseret med en enkel, hvid frosting og dekoreret med én enkel, smuk, yndefuld, fem-bladet forglemmigej. ■

Gale Ashcroft, Arizona, USA

NOTE

1. Se Dieter F. Uchtdorf, »Forglem mig ej«, *Liahona*, nov. 2011, s. 120.

Kagerne var klar, men Jessie havde sendt et billede af dem til en slægtning, som havde sagt, at de ikke var pæne nok til hjælpeforeningsmødet.

LØFTET GAV MIG HÅB

Kort tid efter at min mand og jeg var blevet gift, blev vi velsignet med en søn. Da jeg så hans smil og så ind i hans øjne, følte jeg mig i stor gæld til Herren. Jeg syntes, at vores søn var helt perfekt. Min mand og jeg takkede Herren dagligt for så kostbar en gave.

Den 19. februar 2009 var jeg i gang med at pakke som forberedelse til at vende tilbage til mit sidste år på skolen. Min mand og jeg vidste ikke, at vores elskede søn den næste dag ville få feber og forlade dette jordiske liv.

Det var en meget svær oplevelse for mig at bære. Medlemmerne i vores menighed kom hjem til os og trøstede os med skriftsteder og salmer og for at bede med os. Jeg satte pris på deres medfølelse og kondolence, men min sorg over min søn varede ved. Hver gang jeg tænkte på ham, fyldtes mine øjne med tunge tårer.

Fire dage efter hans død, blev jeg inspireret til at studere *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph Smith*. Da jeg holdt bogen, åbnede den sig på kapitlet med titlen »Håbefulde og trøstende ord i dødens time«. Jeg begyndte at læse og blev dybt rørt af de tragiske tab, som Joseph og Emma havde lidt, da de begyndte at stifte deres familie. Da jeg nåede til et uddrag af en tale, som profeten havde givet ved en begravelse for en toårig pige, faldt der en ro over mig, som dulmede mine sorgfulde tanker.

Jeg ringede til min mand. Sammen læste vi: »[Jeg] har ... stillet spørgsmålet, hvordan kan det være, at små

børn, uskyldige børn, bliver taget væk fra os ... Herren tager mange væk, selv i den spæde alder, så de må slippe for ... den nuværende verdens sorger og onder. De var for rene, for prægtige til at leve på jorden. Hvis vi betragter det i det rette lys, har vi derfor grund til at glæde os i stedet for at sørge, da de er udfriet fra det onde, og vi vil snart få dem igen.«

Profeten tilføjede så: »Man kunne stille et spørgsmål: »Vil mødre have deres børn hos sig i evigheden?« Ja! Ja! Mødre, I skal have jeres børn hos jer, for de skal have evigt liv, for deres gæld er betalt.«¹

Lige siden vi læste de smukke ord, har vore familiebønner været fulde af

taksigelse for løftet om, at vi gennem Jesu Kristi forsoning kan være sammen med vores søn igen.

I dag har vi tre vidunderlige børn, søskende til vores søn, der gik bort. Vi underviser dem i det sande og evige evangelium, som vil lede dem tilbage til deres himmelske Fader og deres Frelser, Jesus Kristus.

Jeg ved, at profeten Joseph Smiths budskab om liv efter døden er sandt. Jeg vil til evig tid være taknemlig for det håb, den fred, glæde og lykke, som det bringer vores familie – på begge sider af sløret. ■

Juliana Fayahun, Lagos, Nigeria

NOTE

1. *Kirkens prææsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 174-175.

Da jeg holdt bogen, åbnede kapitlet med titlen »Håbefulde og trøstende ord i dødens time« sig i mine hænder.

JEG HAVDE RIGELIGT AT DELE AF

Jeg havde altid tænkt på kriseberedskab som at tage mig af min familie og af mig selv. Men jeg lærte at se anderledes på beredskab en søndag morgen i Sydflorida i 1992. Orkanen Andrew, som var en af de mest ødelæggende og dyre orkaner, der har ramt USA, afbrød en smuk sommer i Miami i Florida.

Jeg boede midlertidigt alene i en lejlighed ved stranden, da jeg tog del i et tre måneders orienteringsprogram for mit arbejde. Da orkanvarslet kom, og jeg fandt ud af, at vi måtte evakueres fra vores lejlighedskompleks ved middagstid, bookedede en kollega hotelværelser på et hotel inde i landet til mine kolleger og mig. Jeg satte skodder for mine vinduer og oplagrede mine personlige ejendele.

Fordi min hustru og børn havde planlagt at komme på besøg i en uges tid, havde jeg forinden købt nok mad

og vand til min familie på seks. Jeg var tryk ved tanken om, at jeg havde et sikkert sted at tage hen og havde nok mad med, der kunne mig holde kørende i flere uger.

Da jeg kl. 10:30 var klar til at tage af sted, havde jeg det godt – alt var på plads. Jeg knælede i bøn og takkede vor himmelske Fader for mine velsignelser og bad om hans hjælp under den kommende storm. Da jeg sluttede min bøn, tilskyndede Ånden mig til at sige: »Hvis der er nogen, der får brug for hjælp, så hjælp mig til at finde denne person.«

Inden for få minutter bankede en enke, der var i 80'erne, på min dør. »Undskyld,« sagde hun. »Jeg er gået forkert. Jeg leder efter en ven.«

Hun så nedslidt ud. Da jeg tilbød min hjælp, blev hun fortvivlet og sagde, at hun ikke vidste, hvad hun skulle gøre, eller hvor hun skulle gå

hen. Jeg spurgte, hvor hun boede, og sammen gik vi hen til hendes lejlighed, fik overblik over hendes situation, og så på hendes muligheder.

Jeg fortalte hende, at mit firma måske havde plads på et af vore hotelværelser, og jeg inviterede hende til at være sammen med vores gruppe. Hun sukkede af lettelse. Vi pakkede hurtigt og sikrede hendes lejlighed og ejendele, og jeg fik en kollega til at køre hendes bil til hotellet.

Da jeg var ved at tage af sted, bad yderligere to enker om hjælp. Jeg beroligede dem, så de kunne tænke klart og finde ud af, hvor de kunne finde tilflugt. Da jeg hentede bagage for en af mine kolleger, bad en anden ældre enke om hjælp. Vi sikrede hendes skrøbelige ting og hjalp hende med at gøre sig klar til at tage af sted.

I mellemtiden inviterede nogle kolleger to universitetsstuderende, der havde boet på en ø, til at bo sammen med vores gruppe på hotellet inde i landet. Det eneste mad, de havde, var en håndfuld snacks og en liter vand. Heldigvis havde jeg meget at dele af, ikke kun med dem, men også med alle de andre.

Det var en velsignelse at være så forberedt og vejledt af Herren. Dette gjorde det muligt for mig at have en beroligende indflydelse i en urolig tid og at bruge næsten al min tid på at hjælpe andre uden tanke på mig selv. Jeg fik en ny påskønnelse for vore præstedømmelederes råd om at være forberedt. ■

Brent Fisher, Californien, USA

Da jeg tilbød min hjælp, sagde kvinden fortvivlet, at hun ikke vidste, hvad hun skulle gøre, eller hvor hun skulle gå hen.

VENT PÅ SOLOPGANGEN

Værelset var indhyllet i mørke, mens jeg lå vågen og lyttede til min mands vejrtrækning for at høre, om han sov. Det var kun to dage siden, at vores 12-årige datter var blevet slået ihjel i en pludselig, traumatisk ulykke. Jeg lukkede øjnene igen, men jeg kunne ikke sove. Mit hjerte længtes efter min datter. Al min viden om frelsesplanen kunne ikke stilne sorgen over eller savnet efter hende.

Da daggryet nærmede sig, følte jeg en pludselig, intens længsel. Solen ville snart stå op, og i mit sind så jeg for mig himlen badet i det milde, lyserøde lys. Vores datter holdt meget af farven lyserød. En lyserød solopgang var lige det, jeg havde brug for, for at føle mig tæt på hende igen.

»Lad os stå op og se solopgangen,« hviskede jeg til min søvnige mand.

Vi stod i indkørslen, og så mod øst og ventede ... og ventede. Selvom himlen blev lysere, skinnede solen ikke igennem de lavtliggende skyer.

Jeg lagde mit hoved på min mands skulder og sukkede og prøvede at lade som om, at det ikke betød noget. Men jeg ønskede mere. Jeg havde brug for mere. Vor himmelske Fader ville uden tvivl kunne opfylde dette ønske, nu hvor vores søde pige var blevet taget hjem til ham.

Da min mand vendte sig for at gå ind, så han bag os mod vest og sagde: »Se!«

Jeg vendte mig om. Bag os var skyerne badet i et fint rødtligt gyldent lys, der omgav dem. Jeg holdt vejret,

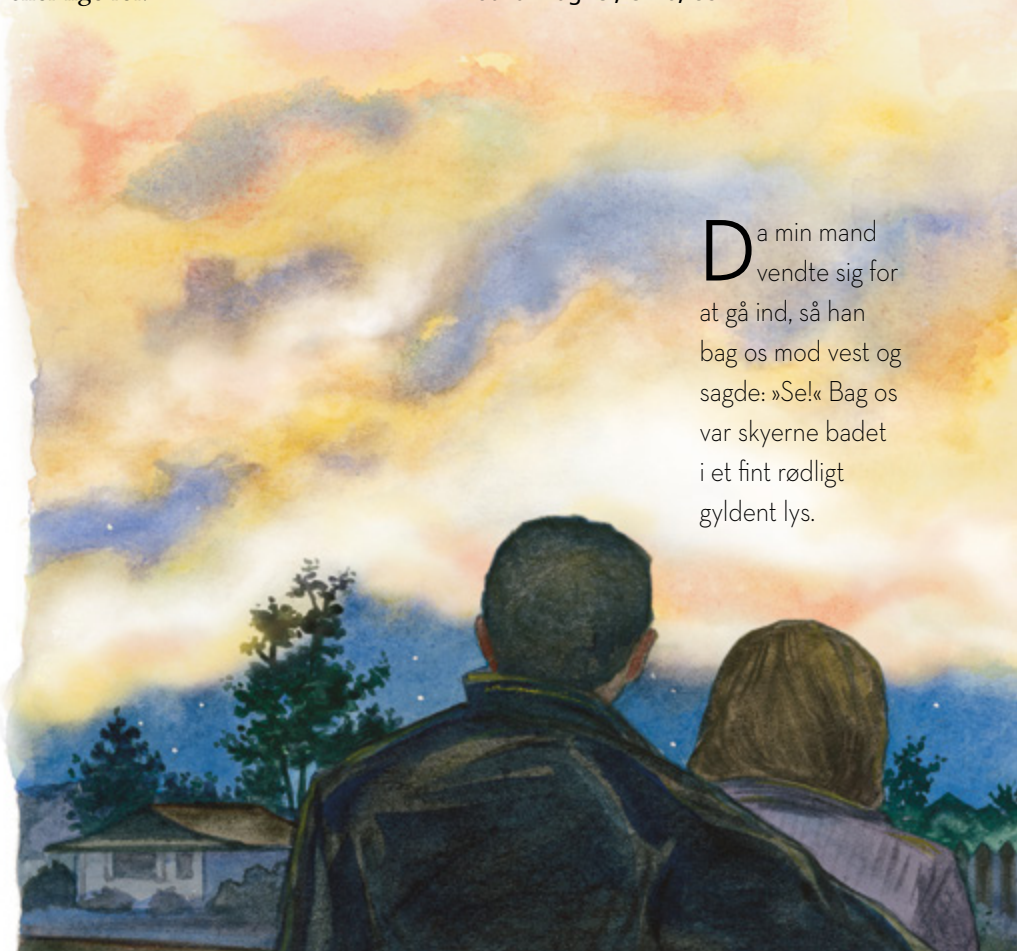
og tårene pressede på. Det var smukkere, end jeg kunne have forestillet mig. Det føltes som et kram fra vores datter. Jeg vidste, at vor himmelske Fader var opmærksom på mit knuste hjerte og sendte et løfte om håb for fremtiden – en kærlig påmindelse om evige familier og om alle de smukke øjeblikke, der ventede forude.

Jeg har ofte tænkt på den smukke stund og på det nye perspektiv, det gav mig. Hvem ser mod vest efter en solopgang? Men der ventede mit mirakel alligevel. Hvor mange velsignelser og mirakler er jeg gået glip af, fordi de kom fra uventede retninger? Hvor mange gange fokuserer jeg på det, jeg forventer, og går glip af det, der sker lige for?

Vi havde bedt uden ophør om et mirakel, der blev os nægtet. Men da jeg så rundt med mit nye perspektiv, så jeg miraklet ved de fire liv, der nu var blevet forbedret gennem vores datters organdonation, miraklet ved kærlighed i familien og fællesskab i menigheden, og miraklet ved tjeneste. Jeg følte en dyb sorg, men jeg følte også det stærke håb, der fyldte min sjæl for hver eneste rødlige solopgang, hver rosenrøde solnedgang og hver eneste lyserøde blomst, jeg mødte på min vej.

Når solen står op, ser jeg mod øst, og vender mig og ser mod vest. Jeg smiler over at have fundet ud af, at der altid kan findes mirakler og velsignelser – og at solen altid vil stå op over vore sorger, hvis vi lader den. ■

Julia Wagner, Ohio, USA

Da min mand vendte sig for at gå ind, så han bag os mod vest og sagde: »Se!« Bag os var skyerne badet i et fint rødtligt gyldent lys.

Hvordan kan
anstændighed
i sprog, opførelse
og fremtoning
hjælpe os til at
udstråle lys og
samtidig ære Gud?

Hvis I alene har

Katherine Nelson og Heidi McConkie

I rådet i himlen i forudtilværelsen, da Jesus Kristus meldte sig til at blive vor Frelser, sagde han til Faderen: »Din vilje ske, og æren være din for evigt« (Moses 4:2).

Herren har altid været et eksempel på at ære Faderen. Under sin tjenestegering på jorden, gjorde Frelseren aldrig opmærksom på sig selv, men rettede snarere sine tilhængeres opmærksomhed mod Faderen. Frelseren sagde: »Den, der tror på mig, tror ikke på mig, men på ham, som har sendt mig« (Joh 12:44). Gennem sin indstilling, sin fremtoning, sine ord og gerninger, lærte Frelseren os om vigtigheden af anstændighed.

De unge voksne, der bliver citeret i denne artikel, har ud fra deres hengivenhed i at følge Frelseren reflekteret over deres indre og ydre udtryk for anstændighed og fortæller om, hvordan deres forpligtelse til at ære Gud har formet deres karakter og vejledt dem i deres handlinger.

min ære for øje

Ær Gud og udstrål lys

Når vi forstår, hvad anstændighed i virkeligheden er, forstår vi bedre, hvordan anstændighed ærer Gud.

Tro mod sandheden forklarer: »Sømmelighed er en indstilling præget af ydmyghed og anstændighed i tøjet, udseende, sprog og opførelse. Hvis du er sømmelig, tiltrækker du dig ikke upassende opmærksomhed. I stedet søger du at ære »Gud med [dit] legeme« (1 Kor 6:20).«¹

Når vi lærer at udvise anstændighed som Frelseren, bringer vi Ånden ind i vores liv, hvilket opfylder løftet om, at »hvis I alene har [Guds] ære for øje, skal hele jeres legeme blive fyldt med lys« (L&P 88:67). Når du læser, hvordan unge voksne forstår anstændighed, kan du overveje, hvordan du vil øge dit eget åndelige lys ved at foretage justeringer, der forbedrer din

indre forpligtelse og dit ydre udtryk af anstændighed.

Vær anstændig i sprog og opførelse

»Dine ord og handlinger kan have en stor virkning på dig og andre. Udtryk dig i et rent, positivt og opløftende sprog og i gerninger, som bringer glæde til dem, som er omkring dig. Din indsats for at være [anstændig] i ord og gerning leder til øget vejledning og trøst fra Helligånden.«²

Dar'ja Sergeevna Shvydko fra Volgograd i Rusland, forklarer, at vi er anstændige i vores sprog, når vi behandler andre med respekt og bruger »en mild stemme og udtrykker vore tanker på en rolig måde, uden brug af grove eller upassende ord.« Et anstændigt sprog er fri for sladder, hån, spot og sarkasme. Det

nedværdiger aldrig andre eller gør andre opblæste; det viser helt enkelt venlighed over for vor himmelske Faders børn og anerkender deres guddommelighed.

Vores tale bør også vise respekt over for Guddommen: »Undgå beskidt sprogbrug og den tilfældige uærbødige brug af Herrens navn, som er så almindelig i verden ... Den uærbødige natur i et sådant sprogbrug ...

»Sømmelighed er en indstilling præget af ydmyghed og anstændighed i tøjet, udseende, sprog og opførsel. Hvis du er sømmelig, tiltrækker du dig ikke upassende opmærksomhed.«

svækker [vores] evne til at modtage de stille tilskyndelser fra Helligånden.«³

Ligesom et uanstændigt sprog, som sladder og spot, kan skade forhold, kan et anstændigt sprog fremelske en dybere forpligtelse mod Gud og, som Kelly Prue fra Utah i USA forklarer, »så øges vores evne til at opbygge positive forhold til andre. Vores anstændige sprog kan hjælpe os til at få det bedste frem i andre.«

Anstændighed i sprog og opførsel går hånd i hånd. »Det er vigtigt at være anstændig i sprog og opførsel,

da det viser, hvem du er og hvilke værdier du har,« siger Mike Olsen fra Utah. Mennesker lægger mærke til, når ord og handlinger ikke stemmer overens. Vores sprog, der opløfter andre og ærer Gud, bør være ledsaget af komplementerende handlinger. Gennem tjeneste og venlige handlinger viser vi, at vores forpligtelse til at opløfte andre og til at ære Gud rækker længere end blot vore ord. Gennem ord og handling kan vores eksempel på at være en Kristi discipel øve en god indflydelse.

»Jeg sætter virkelig pris på anstændighed i opførsel og tale,« siger Carrie Carlson fra Colorado i USA. »Der er noget tiltalende ved en, der er ydmyg og som ikke gør noget for at få opmærksomhed. De, der taler anstændigt bliver mægtige talerør for Herren.«

Vær sømmelig i påklædning og fremtoning

»At være sømmelig klædt fremhæver det bedste i os ved at hjælpe os med at fokusere på det åndelige i stedet for det naturlige menneske,« siger Paul Cave fra Utah. Ved at klæde os sømmeligt opmuntrer vi andre til at lære os at kende og til at påskønne os for vores personlighed og karakter frem for, hvordan vi ser ud.

Måden, vi klæder os på, giver ikke blot andre signal om, hvordan de bør behandle os, men det påvirker også, hvordan vi ser på – og behandler os selv. »Evangeliet lærer os, at vores legeme er en gave fra Gud,« siger Lius Da Cruz jun. fra Brasilien. »Vores legeme hjælper os med at gå fremad

og blive som vor Fader. Af denne grund er det vigtigt at klæde sig sømmeligt. Derved viser vi Gud og andre, at vi både respekterer denne gave og andre mennesker.«⁴

Carrie forklarer: »Usømmelig påklædning har til hensigt at fremstille kroppen som et fysisk objekt, der er adskilt fra en ånd, der har personlighed og karakter. At være sømmelig – selvom det har kostet mig både flere penge og helt sikkert mere tid – har været med til at lære mig, at min krop er et »kar« for en værdifuld ånd, der har guddommeligt potentiale og en guddommelig skæbne, født og opfostreret af himmelske Forældre. Den fortjener langt mere omsorg og respekt, end verden vil give den.«

Tro mod sandheden lærer os: »Ud over at undgå tøj, som er afslørende, bør du undgå ekstremer i tøj, udseende og frisur. Sørg altid for at være soigneret og ren i dit tøj, udseende og manerer, og vær aldrig sjusket eller upassende klædt.«⁵ Gennem måden, vi klæder os på og fremstiller os selv, kommunikerer vi vores respekt over for Gud, os selv og andre.

Forpligt dig til at være vedholdende

Idet vi stræber efter at følge evangeliets standarder vedrørende anstændighed og sømmelighed, viser vi vores forpligtelse gennem vedholdenhed og ved at holde os til Herrens befalinger til alle tider og ikke kun, når det er belejligt.

Sand hengivenhed er altid rod-fæstet i evangeliske principper. Anthony Roberts fra Utah forklarer:

»Anstændighed er en sindstilstand, et ønske om dagligt at være bevidst om en forståelse af evangeliet og om frelsesplanen.« Når vi fordyber os i evangeliet, kan vores omvendelse blive dybere og øge vores ønske om at efterleve evangeliets principper.

Forstå dit guddommelige ophav

En konstant praktisering af anstændighed hjælper os til at forstå

og påskønne vores fødselsret, og en viden om vores guddommelige natur kan inspirere os til at blive mere anstændige. Raffaella Ferrini fra Firenze i Italien forklarer: »Anstændighed har velsignet mit liv, fordi det får mig til at føle mig som en særlig datter af vor himmelske Fader, og den viden giver mig til gengæld et ønske om at være anstændig.«

Det kan skade vores selvværd at lade verden definere, hvem vi er. Julianna Auna fra Utah beskriver sin

oplevelse: »Inden jeg fik et vidnesbyrd om principperne ved anstændighed, var jeg ked af det og befandt mig på et åndeligt usikkert sted. Det var deprimerende og åndeligt svækkende at lade verden definere mig, fordi verdens besættelse af timelige og fysiske ting er hård og ubønhørlig. Da jeg først besluttede mig for ikke at høre på verden og i stedet lade mit forhold til Gud definere mig, blev livet lettere, friere og lykkeligere.« Når vi søger anerkendelse fra vor himmelske Fader og ikke fra verden, vil vi finde større glæde i livet og større motivation til at være anstændige.

Lev et anstændigt liv

»Anstændighed viser sig i alt, hvad vi gør: Vores tale, vores ydre fremtoning, vores opførsel og selv de steder, vi besøger,« siger Galina Viktorovna Savchuk fra Novosibirsk i Rusland. En anstændig levevis er tæt knyttet til vores hengivenhed for evangeliet og vores forhold til Gud.

Sand anstændighed er en kombination af både opførsel og indstilling. Når vi arbejder på at forbedre vores opførsel, forbedrer vi samtidig vores tankegang, og omvendt. Hvis vi er anstændige i vores opførsel og fremtoning, men ikke udvikler en livslang forpligtelse, forhindres vi i at modtage de fulde velsignelser ved at leve anstændigt. Det er selvbedrag at tro, at man er et anstændigt menneske, hvis ikke ens handlinger stemmer overens.⁶

Med udgangspunkt i anstændighed betyder det, at vi alene har Guds

ære for øje, at vi både udvendigt og indvendigt er forpligtede til at leve anstændigt. Ligesom øjet må være rettet mod Gud, må vores ydre fremtoning og handlinger være i overensstemmelse med anstændighedens principper. Men blot at have øjet rettet mod Gud gør ikke, at vi kun har hans ære for øje; øjet må fokusere på ham. Ligeså må sømmelig påklædning og udseende være ledsaget af en vision af evige principper.

Når vi vender vores øje mod Gud, bliver vi bedre i stand at fokusere på ham. Og på samme måde vil vores øje naturligt drages i Guds retning, når vi fokuserer på ham.

Når vi bestræber os på at leve anstændigt, vil vi føle Åndens indflydelse tiltage i vores liv. Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum har lært os: »Anstændighed er af afgørende betydning for ens værdighed til at have Ånden hos sig. At være anstændig er at være ydmyg, og ydmyghed indbyder Ånden til at være hos os.«⁷ Når Ånden vejleder vore tanker og handlinger, vil vi have Guds ære for øje, og vi vil blive fyldt med lys. ■

Katherine Nelson bor i Utah, USA. Heidi McConkie bor i Delaware, USA.

NOTER

1. *Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2004, s. 143.
2. *Tro mod sandheden*, s. 145.
3. *Tro mod sandheden*, s. 145.
4. Se *Tro mod sandheden*, s. 144.
5. *Tro mod sandheden*, s. 144.
6. Se Lynn G. Robbins, »Hvad slags mænd og kvinder burde I derfor være?« *Liahona*, maj 2011, s. 103.
7. Robert D. Hales, »Erbarhed: Ærbødighed for Herren«, *Liahona*, aug. 2008, s. 18.

Finland

Omvendelse og ofre i

Melissa Zenteno

Et par kilometer fra kysten ved Helsinki i Finland finder man Suomenlinnas søfort, der blev bygget i det 18. århundrede for at beskytte landet mod indtrængende fjender. Denne fæstning, der strækker sig over seks øer, repræsenterer det finske folks standhaftige målbevidsthed.

Men finske medlemmer besøger en helt anden bygning, når de rejser til hovedstaden. Templet i Helsinki er et fysisk symbol på deres omvendelse og på den beskyttelse de modtager ved at efterleve evangeliet.

For Niilo Kervinen, en 24-årig ung voksen mand fra Rovaniemi i Finland, er togturen på 10 timer en lille pris at betale for velsignelsen ved at tjene i templet.

Inden indvielsen af templet i Helsinki i oktober 2006, måtte Niilo og andre medlemmer fra hans menighed rejse til templet i Stockholm eller til templet i København. »De ture lå normalt i en uge i sommerferien,« mindes han. Rejsen i bus og

overnatningerne i telt på de ture er nogle af hans bedste minder.

Men det er dog en vidunderlig velsignelse at have et tempel i sit eget land. »Da de bekendtgjorde templet i Helsinki, blev jeg så glad,« fortæller Niilo. »Indvielsesbønnen giver stadig genlyd i mit hjerte, hver eneste gang jeg træder indenfor.«

Denne kærlighed til templet skiller Niilo ud fra hans venner. »Finner arbejder hårdt og kan godt lide at være aktive, men sætter ikke meget tid af til de åndelige ting i livet,« forklarer han. Selvom Niilo fortæller, at han altid har været velsignet med gode venner, så kunne han, efterhånden som han blev ældre, godt se den tydelige forskel, der var på hans venners levevis og hans egen levevis. Det var denne forskel, der gjorde, at Niilo søgte sit eget vidnesbyrd, da han var 17. »Jeg måtte træffe en beslutning om, hvad jeg ville stå for, og hvem jeg gerne ville være,« siger han. »Med Herrens velsignelser og vejledning fra familie og venner fik

Hvordan er det at være en trofast ung voksen i Finland? En ung mand fortæller om sin kultur og sin tro.

jeg et stærkere vidnesbyrd om Kirken.«

Om omvendelse har ældste David A. Bednar fra De Tolv Apostles Kvorum sagt: »Jeg lover, at når vi kommer til kundskab om sandheden og omvendtes til Herren, vil vi forblive trofaste og standhaftige og aldrig falde fra.«¹ Selvom det kræver tid og penge at rejse til Helsinki, har Niilo forpligtet sig til at være en Kristi discipel. Og for Niilo er det slet ikke noget offer. ■

NOTE

1. David A. Bednar, »Omvendt til Herren«, *Liahona*, nov. 2012, s. 109.

MERE OM NILO

Hvad spiser finnerne typisk?

Nogle af mine yndlingsretter er laksesuppe og rensdyrkød med kartoffelmos. Vi spiser også meget rugbrød.

Hvad laver I, når I skal have det sjovt?

Jeg kan godt lide at snowboarde, se film eller bare nyde at gå ude i det fri. Jeg tjente på mission i Japan, så jeg studerer japansk, når jeg kan komme til det.

Hvordan er det at gå på date i Finland?

Vi har ikke en stærk dating-kultur her. Her inviterer folk ofte kun hinanden ud, når de allerede er meget interesserede i den pågældende person. Her dater man ikke for at lære nogen at kende. Her findes trofaste unge voksne, selvom her ikke er mange medlemmer. Nogle gange rejser unge voksne langt for at gå ud med en, som de har mødt til en fest for unge voksne.

KIRKEN I FINLAND

4.715 sidste
dages hellige
15 menigheder
15 grene
2 stave
1 mission
1 tempel, indviet
den 22. oktober 2006.

STATISTIK

5.250.000 indbyggere (i januar 2012)
187.888 søer
179.584 øer
2,2 millioner saunaer

FAKTA

Hovedstad: Helsinki
Sprog: Finsk (Suomi)

MÆND OG KVINDER I HERRENS VÆRK

I vor himmelske Faders store præstedømme-begavede plan har mænd og kvinder forskellige, men ligeværdige roller.

**Ældste
M. Russell Ballard**
De Tolv Apostles
Kvorum

Jeg mener, at der er nogle sandheder, som både kvinder og mænd må forstå om kvinders afgørende rolle i at styrke og opbygge Guds rige på jorden. På så mange måder er kvinder Kirkens hjerte. Så med Herrens hjælp ønsker jeg at hylde de trofaste kvinder og unge piger i Kirken. Mine kære søstre, uanset hvor i verden I bor, så har Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostle stor hengivenhed og tillid til jer.

Lad mig begynde med et repetitionskursus om, hvad vi gør her på jorden.

Vi er vor himmelske Faders højt elskede, åndelige sønner og døtre. Vi boede hos ham i forudtilværelsen. For at kunne opfylde missionen med »at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39) har vor himmelske Fader lagt en plan, der er beregnet på at hjælpe hans børn med at opnå deres højeste potentiale. Vor Faders plan krævede, at menneskeheden faldt og en tid blev adskilt fra ham ved at blive født på jorden, få et legeme og begynde på en periode med prøver og prøvetid. Hans plan sørgede for en Frelser

til at forløse menneskeheden fra faldet. Vor Herre Jesu Kristi forsoning tilvejebringer måden gennem evangeliske ordinancer og hellige pagter, så vi kan vende tilbage til Guds nærhed. Fordi vi skulle leve i jordiske omgivelser fyldt med farer og forstyrrelser, vidste vor himmelske Fader og hans Søn, at vi måtte have adgang til en kraft, der var større end vores egen. De vidste, at vi måtte have adgang til deres kraft. Kristi evangelium og lære giver alle, der vil modtage det, kraft til at opnå evigt liv og kraft til at finde glæde på rejsen.

Der er mennesker, der sætter spørgsmålstegn ved kvinders plads i Guds plan og i Kirken. Jeg er blevet interviewet tilstrækkeligt af både amerikanske og internationale medier til at kunne sige, at de fleste journalister, som jeg har talt med, har haft forudfattede meninger om dette emne. I årenes løb har mange stillet spørgsmål, der antyder, at kvinder er andenklassens medlemmer af Kirken. Intet kunne være fjernere fra sandheden.

Lad mig foreslå fem nøglepunkter, som I kan overveje om dette vigtige emne.

1. Gud har en plan, der hjælper os til at opnå evigt liv

Vor himmelske Fader har skabt både kvinder og mænd, som er hans åndelige døtre og sønner. Dette betyder, at kønnet er evigt. Han har udviklet en plan, der hjælper alle, som ønsker at følge ham og hans Søn, Jesus Kristus, til at opnå deres skæbne som arvinger til evigt liv.

Hvis vores endelige ophøjelse er deres væsentligste mål og hensigt, og hvis de er alvidende og fuldkomne, som vi ved, at de er, så forstår de bedst, hvordan man forbereder, underviser og leder os, så vi har største chance for at opnå ophøjelse.

Næsten alle har familie eller venner, der er blevet viklet ind i forskellige, alvorlige sociale problemer. Skænderier om problemerne medfører generelt ingen løsning, og det kan faktisk skabe strid og splid. Der er nogle spørgsmål om Kirkens holdning til følsomme emner, der er svære at svare på til alles tilfredshed. Når vi imidlertid søger Herren i bøn

om det, vi føler, og hvad vi skal gøre i disse situationer, så kommer tilskyndelserne: »Tror du på Jesus Kristus og følger du ham og Faderen?« Jeg tror, at næsten alle i Kirken på et eller andet tidspunkt vil spekulere på, om de kan gøre alt det, som de bliver bedt om at gøre. Men hvis de virkelig tror på Herren, så kommer visheden: »Jeg tror på Jesus Kristus, og jeg er villig til at gøre alt, hvad han beder mig om.« Så lad os komme videre. Disse ord er kraftfulde: »Jeg tror på Jesus Kristus«!

Vore vidnesbyrd, vores fred i sindet og vores velbefindende begynder med villighed til at tro på, at vor Fader i himlen virkelig ved bedst.

2. Kirken bliver ledt gennem præstedømmets nøgler

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er Herrens kirke, og hans kirke ledes ved og gennem

præstedømmets myndighed og præstedømmenøgler. »Præstedømmets nøgler er den myndighed, som Gud har overdraget til præstedømmeledere til at lede, føre tilsyn med og styre anvendelsen af hans præstedømme på jorden.«¹

De, der har præstedømmenøgler – uanset om det er en diakon, der har nøglerne til sit kvorum, eller en biskop, der har nøglerne til sin menighed, eller Kirkens præsident, som har alle præstedømmets nøgler – gør det bogstaveligt talt muligt for alle, der tjener eller arbejder trofast under deres vejledning, at udøve præstedømme-myndighed og have adgang til præstedømmets kraft.

Alle mænd og alle kvinder tjener under vejledning af dem, der har nøgler. Sådan leder Herren sin kirke.

Lad mig gentage noget, som jeg udtalte ved aprilkonferencen i 2013: »I vor himmelske Faders store præstedømmebegavede plan har mænd et unikt ansvar for at forvalte præstedømmet, men de er ikke præstedømmet. Mænd og kvinder har forskellige, men lige værdifulde roller. Akkurat som en kvinde ikke kan undfange et barn uden en mand, kan en mand heller ikke fuldt ud udøve præstedømmets kraft i dannelsen af en evig familie uden en kvinde ... både formeringsevnen og præstedømmets kraft deles i evigt perspektiv af ægtemand og hustru.«²

Hvorfor bliver mænd ordineret til embeder i præstedømmet, når kvinder ikke gør? Præsident Gordon B. Hinckley (1910-2008) forklarede, at det var Herren, ikke mennesker, »som fastslog, at mændene i hans kirke skulle bære præstedømmet«, og at det også var Herren, som har givet kvinder »evnerne til at udfylde denne store og vidunderlige organisation, som er Guds kirke og rige ...«³ Når alt er sagt og gjort, har Herren ikke åbenbart, hvorfor han har organiseret sin kirke, som han har gjort.

Lad os ikke glemme, at omkring halvdelen af al undervisning i Kirken udføres af søstre. En stor del af ledelsen varetages af vore søstre. Mange muligheder for at tjene og aktiviteter planlægges og udføres af kvinder. Råd og anden deltagelse fra kvinder i menigheds- og stavsråd og

i Kirkens råd ved hovedsædet tilvejebringer det fornødne indblik, visdom og balance.

Det kræver både mænd, der respekterer kvinder og deres særlige åndelige gaver, og kvinder, der respekterer præstedømmets nøgler, der besiddes af mænd, til at hente himlens fulde velsignelser til enhver opgave i Kirken.

3. Mænd og kvinder er lige vigtige

Mænd og kvinder er ligeværdige i Guds øjne og i Kirkens øjne, men ligeværdig betyder ikke, at de er ens. Mænds og kvinders ansvar og guddommenlige gaver er forskellige af natur, men ikke i deres betydning eller indflydelse. Vores kirkes lære placerer kvinder som ligeværdige og dog anderledes end mænd. Gud anser ikke noget køn som bedre eller vigtigere end det andet. Præsident Hinckley erklærede til kvinder, at »vor evige Fader ... har aldrig ment, at I skal være mindre end den kronende herlighed på hans skaberværk.«⁴

Mænd og kvinder har forskellige gaver, forskellige styrker og forskellige synspunkter og tilbøjeligheder. Det er en af de fundamentale årsager til, at vi har brug for hinanden. Det kræver en mand og en kvinde at skabe en familie, og det kræver mænd og kvinder for at udføre Herrens værk. En ægtemand og hustru, som i retfærdighed arbejder sammen, komplementerer hinanden. Lad os være forsigtige med, at vi ikke forsøger at pille ved vor himmelske Faders plan og hensigter med vores tilværelse.

4. Alle bliver velsignet med præstedømmets kraft

Når mænd og kvinder tager til templet, bliver de begge begavet med den samme kraft, som er præstedømmets kraft. Mens præstedømmets myndighed ledes gennem præstedømmets nøgler, og præstedømmets nøgle besiddes af værdige mænd, så er adgang til præstedømmets kraft og velsignelser tilgængelig for alle Guds børn.

Vor himmelske Fader er gavmild med sin kraft. Alle mænd og alle kvinder har adgang til denne kraft til at få hjælp i deres tilværelse. Alle, som har indgået hellig pagter

med Herren, og som ærer disse pagter, har ret til at modtage personlig åbenbaring, til at blive velsignet med engles betjening, til at tale med Gud, til at modtage evangeliets fylde og i sidste ende til at blive arvinger med Jesus Kristus til alt, hvad vor Fader har.

5. Vi må kende og bære vidnesbyrd om læren

Vi har brug for kvinder i Kirken, der kender Kristi lære, og som bærer vidnesbyrd om genoprettelsen på enhver tænkelig måde. Der har aldrig været en mere kompleks tid i hele jordens historie. Satan og hans håndlangere har i årtusinder udviklet våbnene i deres arsenal, og de har erfaring med blandt menneskeheden at ødelægge tro og tillid til Gud og til Herren Jesus Kristus.

Vi må alle – mænd, kvinder, unge voksne, unge samt drenge og piger – forsvare, beskytte og udbrede Herren og hans kirke over hele jorden. Vi har brug for mere af kvinders særlige og indflydelsesrige stemme og tro. Vi har brug for, at I lærer læren og forstår, hvad vi tror på, således at I kan bære jeres vidnesbyrd om sandheden i alle ting – uanset om disse vidnesbyrd lyder omkring et lejrball på en pigelejr, til et vidnesbyrdmøde, på en blog eller på Facebook. Kun I kan vise verden, hvordan Guds kvinder, som har indgået pagter, ser ud, og hvad de tror på.

Søstre, jeres indflydelsessfære er unik – en, som mænd ikke kan kopiere. Ingen kan forsvare vor Frelser med mere overbevisning og kraft end jer, Guds døtre – I har så stor indre styrke og overbevisning. Kraften i en virkelig omvendt kvindes stemme kan ikke måles, og Kirken har brug for jeres stemmer nu mere end nogensinde.

Jeg efterlader jer mit vidnesbyrd om, at vi lever i en tid, hvor vi må stå frem i enighed. Vi må stå sammen – mænd og kvinder, unge mænd og unge piger, drenge og piger. Vi må stå for vor himmelske Faders plan. Vi må forsvare ham. Han bliver skubbet til side. Vi kan som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ikke se passivt på og tillade, at det fortsat sker, uden at vi er modige nok til at lade vore stemmer blive hørt.

Må Gud velsigne jer til at have mod til at studere og kende evangeliets enkle sandheder og derpå til at fortælle om dem ved enhver chance, I må få. ■

Fra en tale, der blev holdt på Brigham Young University den 20. august 2013. Hvis du vil læse hele den engelske tekst, så gå ind på speeches.byu.edu.

NOTER

1. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.1.1.
2. M. Russell Ballard, »Dette er min gerning og herlighed«, *Liahona*, maj 2013, s. 19.
3. Gordon B. Hinckley, »Kirkens kvinder«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 67.
4. Gordon B. Hinckley, »Stå fast mod verdens liste«, *Stjernen*, jan. 1996, s. 98.

FORBEREDELSE TIL AT TJENE OG AT TJENE SOM FORBEREDELSE

Gud gav jer Det Aronske Præstedømme, fordi han har arbejde til jer – nu og i fremtiden.

David L. Beck
Unge Mænds
hovedpræsident

Jonathan er en af mine venner, som for fire år siden tilsluttede sig Kirken. Han er det eneste medlem af Kirken i sin familie. Da han modtog Det Aronske Præstedømme, begyndte han at tjene andre som aldrig før. Jonathan vidste, at han måtte lære en masse for at tjene. Han ønskede også at være værdig og mere pålidelig, så han studerede evangeliet, bad og overværede sine søndagsmøder og seminar. Han arbejdede hårdt på at holde befalingerne og Kirkens standarder. Han udførte flittigt sine pligter i præstedømmet, derunder at være en god hjemmelærer. Hans hæfte *Pligt mod Gud* hjalp ham til at forstå disse pligter og lære, hvordan man opfylder dem.

Johanthans trofaste præstedømmetjeneste gav ham åndelig styrke. Det bidrog til at beskytte ham mod dårlige påvirkninger. Han udviklede sig fantastisk, mens han tjente og forberedte sig på sin fremtid. Sidste år modtog han værdigt Det Melkisedekse Præstedømme og sin tempelbegavelse. Han er nu på mission i Brasilien.

Det Aronske Præstedømme kaldes ofte det »forberedende præstedømme«. Gud gav jer Det Aronske Præstedømme, fordi han har arbejde til jer – nu og i fremtiden. Jeres trofaste tjeneste i Det Aronske Præstedømme forbereder jer til endnu større muligheder for at tjene i de kommende år. Ligesom Jonathan

forbereder I jer på at »modtage Det Melkisedekse Præstedømme, til at modtage templets velsignelser, udføre en fuldtidsmission, være en kærlig ægtemand og far og fortsætte hele livet med at tjene Herren« (*Tro mod sandheden: Et evangelisk opslagsværk*, 2005, s. 8).

I kender måske endnu ikke detaljerne i de vidunderlige muligheder, som vor himmelske Fader har beredt til jer, men jeg er overbevist om, at I vil være beredt til at modtage dem, hvis I husker at gøre følgende som bærer af Det Aronske Præstedømme.

Følg Jesus Kristus

Som præstedømmebærere er I repræsentanter for Jesus Kristus. Det betyder, at I bliver bedt om at følge ham og gøre det, han ville have gjort. Hvad ville han gøre? I enhver situation viede han sit liv til at tjene og velsigne andre. Det bør I også gøre. Giv af jer selv i andres tjeneste – og bliv så bedre og dygtigere, så I har mere af jer selv at give! Husk på, hvor meget Jesus udviklede sig i sin ungdom: Han »gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker« (Luk 2:52).

En del af det at følge Frelseren er at blive vis og fysisk sund i sin ungdom. Det kræver, at I arbejder hårdt og altid gør jeres bedste (se L&P 4:2). I opnår Guds velvilje, når I kommer ham

BÆRERE AF DET ARONSKE PRÆSTEDØMME:

HVORDAN KAN JEG FORBEREDE MIG TIL AT

Følg Jesus Kristus ved

- daglig bøn og skriftstudium
- lydighed
- søge Guds vilje

Forrette præstedømmeordinancer som fx

- velsigne nadveren
- døbe andre

Tjen altid ved at

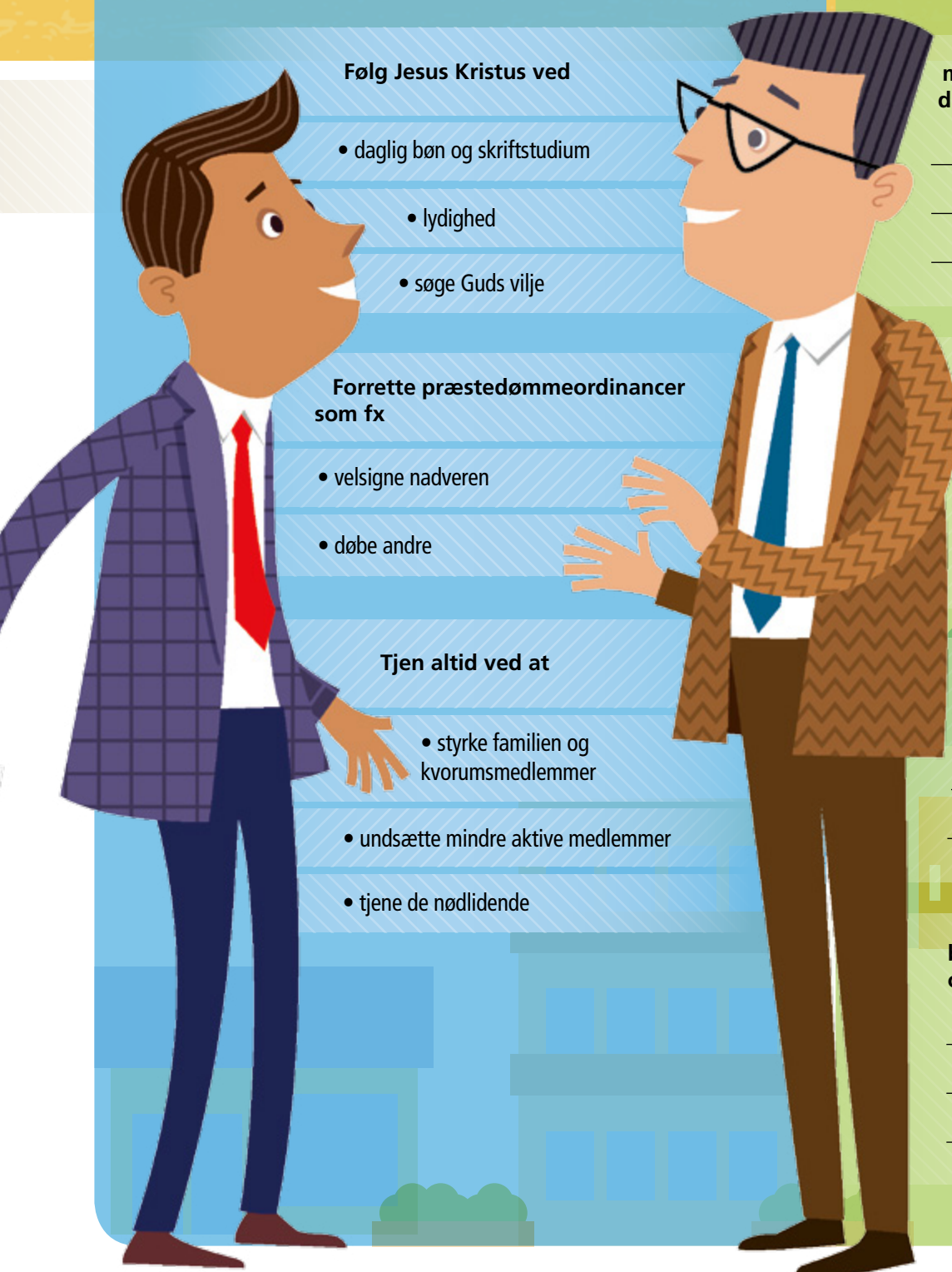
- styrke familien og kvorumsmedlemmer
- undsætte mindre aktive medlemmer
- tjene de nødlidende

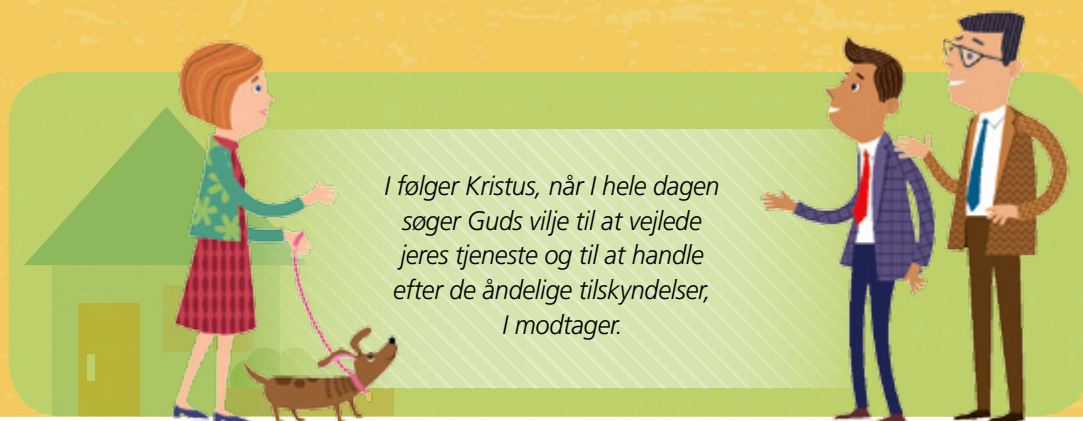
**modtage Det Melkise-
dekske Præstedømme**

**modtage
tempelvelsignelser**

tage på mission

**blive en ægtemand
og far**

I følger Kristus, når I hele dagen søger Guds vilje til at vejlede jeres tjeneste og til at handle efter de åndelige tilskyndelser, I modtager.

nærmere gennem daglig bøn, studium af evangeliet, lydighed og tjeneste. I opnår velvilje hos andre, når I er venlige og loyale over for jeres familie og en kristuslignende ven for alle.

Husk på, at Jesus altid gjorde Faderens vilje. I følger Kristus, når I hele dagen søger Guds vilje til at vejlede jeres tjeneste og til at handle efter de åndelige tilskyndelser, I modtager.

Forrette præstedømmeordinancer

Præstedømmeordinancer er nødvendige for alle Guds børn og velsigner både hans sønner og døtre ligeligt. Fra det øjeblik du bliver diakon, er du med til at forrette en præstedømmeordinance ved at omdele nadveren. Du vil fortsat forrette præstedømmeordinancer i Det Aronske Præstedømme, når du senere forbereder og velsigner nadveren, døber og deltager i ordination af andre bærere af Det Aronske Præstedømme.

Du må være ren for at deltage i hellige ordinancer. Din moralske renhed kan tilføje stor åndelig kraft til de ordinancer, du forretter. Stræb efter på enhver måde at være værdig til at bære de hellige symboler på Herrens nadver (se L&P 38:42). Når I gør det, kan I stå foran jeres menighed eller gren som en sand repræsentant for Jesus Kristus. De vil blive velsignet ved jeres beslutning om at holde de pagter, som I hjælper dem til at forny.

Tjen altid

Som bærer af Det Aronske Præstedømme tjener du. Hold altid øje med og griб enhver

mulighed for at tjene jeres familie, venner, kvorumsmedlemmer og andre. Alt det, I gør i præstedømmet, hjælper jer til at tjene andre både fysisk og åndeligt. Når I fx hjælper jeres biskop eller grenspræsident ved at tjene en familie, I er hjemmelærer for, lærer I, hvordan man opdager og dækker andres behov. I vil også betjene andre, når I rækker ud for at styrke jeres kvorumsmedlemmer og kommer de mindre aktive til undsætning, indsamler fasteoffer for at hjælpe de fattige og nødlidende, udfører fysisk arbejde for syge og handicappede, underviser og vidner om Kristus og hans evangelium samt letter byrderne for de modløse.

I betjener, når I underviser ved jeres kvorumsmøder og til jeres familieaftener. I betjener, når I indbyder alle til at komme til Kristus (se L&P 50:29) – i hjemmet, i jeres kvorum, i skolen, sammen med fuldtidsmissionærerne og alle andre steder.

Jeres fremtid

Drøft med jeres forældre eller vejledere, hvad der kræves af jer i jeres kommende roller som bærer af Det Melkisedekske Præstedømme, missionær, ægtemand og far. Skriv på linjerne på side 51 nogle af de store ansvar, og hvordan I i dag kan forberede jer til dem, mens I tjener i Det Aronske Præstedømme. Det kan virke overvældende nu, men husk, at den bedste måde at forberede sig på er ganske enkelt ved at gøre det, som vor himmelske Fader har bedt jer om at gøre i dag. Må I finde glæde, mens I tjener nu og forbereder jer til jeres storslåede fremtid. ■

KRAFTEN TIL AT VELSIGNE ALLE MENNESKER

Kirkens ledere har lært os, at præstedømmets ordinancer og pagter er tilgængelige for alle Guds børn – mænd og kvinder.

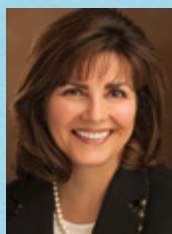

»Præstedømmet er Guds kraft og myndighed til frelse og velsignelse af alle – mænd, kvinder og børn ...

Der er nogle særlige velsignelser fra Gud til

enhver værdig person, som bliver døbt, modtager Helligåndsgaven og regelmæssigt deltager i nadveren. Templet giver yderligere lys og styrke tillige med løfter om evigt liv (se L&P 138:37, 51).«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, nov. 2013, s. 92.

»Præstedømmeordinancer og -pagter giver adgang til fylden af de velsignelser, som Gud har lovet os, hvilke er gjort mulige gennem Frelserens forsoning. De

udrufter Guds sønner og døtre med kraft, Guds kraft, og giver os mulighed for at modtage evigt liv – at vende tilbage til Guds nærhed og bo sammen med ham i hans evige familie.«

Carole M. Stephens, førsterådgiver i Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, »Ved vi, hvad vi har?« *Liahona*, nov. 2013, s. 12.

»Det er afgørende for os at forstå, at vor himmelske Fader har sørget for en måde, hvor alle hans sønner og døtre, har adgang til velsignelserne igennem kraften og

styrken i præstedømmet. Dette er centralt i Guds plan for hans åndelige børn, som han selv siger: »For se, dette er min gerning og herlighed: At tilvejebringe udødelighed og evigt liv for mennesket« (Moses 1:39).«

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolv Apostles Kvorum, »Dette er min gerning og herlighed«, *Liahona*, maj 2013, s. 19.

ILLUSTRATION: GAIL ARMSTRONG

FÅ PRÆSTEDØMMETS VELSIGNELSER IND I JERES HJEM

Bonnie L. Oscarson
Unge Pigers
hovedpræsident

Når du holder dine pagter, trækker du på præstedømmets kraft, der velsigner dit hjem og din familie.

Hvordan kan du som ung mand eller ung pige og uanset dine familieforhold trække på kraften fra de præstedømmepagter, som du har indgået ved dåben, så dit hjem og din familie styrkes? En forståelse for rollen og vigtigheden af vore familier i Herrens plan kan inspirere os til at ære de løfter, som vi har afgivet, ved at se, at vores bedste og mest entusiastiske tjeneste ydes i vores eget hjem. Lad os se på, hvordan vi trækker på pagternes kraft for at styrke og tjene dem, som betyder mest for os.

Hvordan vil du svare?

Det er mandag aften, og du har rigtig mange lektier for. Du hører din far kalde familien til samling til familieaften. Hvad gør du?

Valg A: Du svarer: »Åh, far, jeg har altså ikke tid i aften! Jeg skal lave lektier!«

Valg B: Du er hurtig til at hjælpe med at samle dine søskende og tager glad del i bøn, musik og budskabet.

Når der er præstedømmeledelse i hjemmet

At støtte dine forældre ved villigt at tage del i familieaften, familiebøn og familiestudium af skriften er en måde at styrke præstedømmeledelsen på i dit hjem. Der findes også andre måder fx:

- Bed for dine forældre. (De beder uden tvivl for dig hver eneste dag).
- Støt dine forældre i deres kirkekaldelser og tilbyd din hjælp derhjemme, især når de har travlt med en særlig opgave.
- Hjælp dine forældre med at tage varmt imod hjemmelærerne, når de kommer, og lyt høfligt til deres budskab.
- Hvis I bor i nærheden af et tempel,

kan du tilbyde at passe dine yngre søskende, så dine forældre kan tage til templet og tage del i præstedømmeordinancerne.

Husk på, at det ikke kun er forældrene, der er ansvarlige for at indbyde og bevare Ånden i jeres hjem. Du kan gøre meget for at indbyde Ånden igennem dine handlinger og din indstilling. Gør du din del for at indbyde Åndens indflydelse i jeres hjem?

Når der ikke er præstedømmeledelse i hjemmet

Familier ser ikke ens ud og fungerer heller ikke ens. Du har måske kun én forælder eller har ikke en præstedømmebærer i hjemmet. Der er dog stadig mange måder at indbyde præstedømmets kraft til at styrke dig og din familie. Følgende er noget, vi alle bør gøre, uanset vore familieforhold:

- Bed personlige bønner, studér skriften og fast. Disse ting vil hjælpe dig til at være åndelig stærk og til at indbyde Ånden ind i dit liv og der, hvor din indflydelse rækker ud til andre.
- Tag tid til at højne dine kaldelser eller opgaver i Kirken og kom forberedt til søndagens lektioner. At gøre dette vil hjælpe dig til at have tro på dig selv og viser støtte til præstedømmets programmer.

- Vis alle i din familie respekt og støt dem i deres sunde aktiviteter. Disse valg vil være med til at styrke hele familien.
- Fortæl din familie om de ting du lærer og gør i dine søndagsklasser og kvorummer. Det er en måde at bringe evangeliets lærdomme ind i hjemmet på.
- Find måder, hvorpå du kan tjene dem omkring dig igennem små, venlige handlinger.
- Hjælp til derhjemme ved at udføre huslige pligter eller hjælp en bror eller søster.
- Vis kristuslignende kærlighed over for din familie – det vil opbygge en stærk familie mere end noget andet, du kan gøre.

Ær dine pagter

Ved at tjene, elske og styrke vores familie er vi tro mod de pagter, som vi indgik ved dåben om at stå som Jesu Kristi vidner, holde hans befalinger og styrke dem omkring os. Vi kan trække på kraften fra præstedømmepagter og være en velsignelse og en hjælp i vores hjem og familie. *Præstedømme, tjeneste og hjem* er ord, der til evig tid bør være forbundet i vores sind. Familiemedlemmerne bør være vores førsteprioritet, når vi tager del i frelsens værk. Når vi styrker vores familie, styrker vi også Kirken, samfundet og verden. ■

»Familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne.«

»Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.

»Det vigtigste af Herrens arbejde, I nogensinde vil udføre, vil være inden for jeres eget hjemms vægge.«

Kirkens præsidenteres lærdomme:
Harold B. Lee, 2001, s. 134.

SELVTILLIDEN VED VÆRDIGHED

Jeg ønsker at tale meget direkte om, hvordan man får en helt særlig form for selvtillid.

**Ældste
Jeffrey R. Holland**
De Tolv Apostles
Kvorum

Mit budskab til jer består af håb og opmuntring nu og i resten af jeres liv. Der er meget uro i verden, men der har altid været uro i hver eneste tidsalder. Vær ikke alt for optaget af det og vær ikke urolig over det. De kommende år vil være fyldt med vidunderlige muligheder og store velsignelser. Vi vil fortsat se fremskridt inden for videnskab og teknologi, medicin og teknologi – på alle områder, der beriger vores liv så meget. I lever i den mest storslåede tidsalder, som verden nogensinde har kendt, hvor flere af tidens velsignelser kommer til flere mennesker verden over end på noget andet tidspunkt i historien. Husk på – jeres bedstemor drømte aldrig om en digital tablet, da hun var på jeres alder, og jeres bedstefar ved stadig ikke, hvordan man sender en sms. Så vær lykkelige, sunde og optimistiske.

Jeg siger dette delvist på grund af en artikel, jeg læste for nylig, som sagde, at den mest almindelige sygdom blandt unge i dag ikke er diabetes, hjertesygdomme eller kræft. (Den slags problemer er normalt reserveret for mennesker på min alder, ikke jeres). Nej, den sygdom, som teenagere og unge i

tyverne lider mest af, stod der, var tvivl på sig selv, frygt for fremtiden, lavt selvværd og generel mangel på tillid til sig selv og til verden omkring dem.

Selv om jeg er meget ældre end jer, så forstår jeg den slags bekymringer, fordi jeg det meste af min tid som ung også syntes at stå i situationer, hvor jeg ikke havde særlig meget selvtillid. Jeg kan huske, at jeg stræbte efter at få gode karakterer i håb om at kunne få et legat, og jeg undrede mig over, at andre syntes mere begavede på det område, end jeg var. Jeg kan huske år efter år med sportskonkurrencer, hvor jeg forsøgte at spille med den nødvendige tillid for at kunne vinde kampe i gymnasiet og på college, hvor jeg så desperat ønskede at vinde den store kamp eller hjembringe et eftertragtet mesterskab. Jeg husker især også min manglende selvtillid sammen med piger, hvilket ofte skaber ængstelse hos unge mænd. Jeg er så taknemlig for, at søster Holland lod mig få en chance. Ja, jeg husker alt det, som I husker – at være usikker på, hvordan jeg så ud, eller om jeg var accepteret, eller hvad fremtiden gemte for mig.

Min hensigt her er ikke at gennemgå alle de problemer, som en ung står over for, der kan medføre mindreværdsfølelser og mangel på selvtillid, men jeg ønsker at tale direkte om, hvordan man opnår en meget særlig form for tillid – en tillid, der udfører mirakler for alle andre aspekter af livet, når den er opnået på retfærdig vis, især for vores selvtillid, og hvordan vi ser fremtiden. For at understrege min pointe er jeg nødt til at fortælle en historie.

Værdien af personlig værdighed

For mange år siden nu, længe før jeg blev kaldet som generalautoritet, deltog jeg som taler ved et stævne for unge voksne. Stævnet afsluttede med et vidnesbyrds-møde, hvor en flot ung nyligt hjemvendt missionær rejste sig for at bære sit vidnesbyrd. Han så godt ud, ren og fuld af selvtillid – som enhver hjemvendt missionær bør se ud.

Da han begyndte at tale, fyldtes hans øjne med tårer. Han sagde, at han var taknemlig for at stå midt blandt en fremragende gruppe unge sidste dages hellige og samtidig føle godt ved det liv, han forsøgte at leve. Men den følelse var kun mulig, fortalte han, på grund af en oplevelse nogle få år tidligere, en oplevelse, der havde formet hans liv for evigt.

Han fortalte derefter, at han var kommet hjem

Mens han sad nogle minutter i sin bil i indkørslen til sit hjem og gennemgik, hvad der var sket, og følte oprigtig sorg for det, kom hans mor, der ikke var medlem, ophidset løbende fra huset.

fra en date, kort tid efter at han var blevet ordineret som ældste som 18-årig. Der var sket noget på den date, som han ikke var stolt af. Han gik ikke i detaljer, og det burde han heller ikke gøre offentligt. Den dag i dag ved jeg ikke, hvad han havde gjort, men for ham var det af tilstrækkelig betydning til, at det havde påvirket hans ånd og hans selvværdsfølelse.

Mens han sad nogle minutter i sin bil i indkørslen til sit hjem og gennemgik, hvad der var sket, og følte oprigtig sorg for det, kom hans mor, der ikke var medlem, ophidset løbende fra huset direkte hen til hans bil. På et øjeblik fortalte hun, at hans lillebror lige var faldet i huset, havde ramt noget skarpt med hovedet og havde en form for krampeanfald. Faderen, der heller ikke var medlem, havde straks ringet efter en ambulance, men selv hvis alt gik godt, ville det tage hjælpen nogen tid at komme.

»Kom og gør noget,« bad hun. »Er der ikke noget, I gør i din kirke i sådanne situationer? Du har deres præstedømme. Kom og gør noget.«

Hans mor vidste ikke meget om Kirken på det tidspunkt, men hun vidste noget om præstedømmevejsninger. Men

»Siden den aften har jeg aldrig gjort noget, der ville hindre mig i at gå tillidsfuldt til Herren og bede om hans hjælp, når det var nødvendigt,« sagde han.

denne aften, hvor én, som han elskede højt, havde brug for hans tro og hans styrke, kunne denne unge mand ikke hjælpe. På grund af de følelser, som han netop havde kæmpet med, og den overtrædelse, han følte, han lige havde begået – uanset hvad det var – kunne han ikke få sig selv til at gå til Herren og bede om den velsignelse, der var behov for.

Han sprang ud af bilen og løb ned ad vejen til en værdig, ældre mand fra menigheden, som havde været hans ven, lige siden knægtens omvendelse to-tre år tidligere. Efter en kort forklaring var de to tilbage ved huset i god tid, før ambulancen kom. Den lykkelige udgang på denne beretning, som blev fortalt i det vidnesbyrds møde, var, at den ældre mand straks gav en værdsat og kraftfuld præstedømmevensignelser, som efterlod det tilskadekomne barn stabilt og roligt, inden ambulancen kom. En hurtig tur til hospitalet og en grundig undersøgelse viste, at der ikke var sket nogen permanent skade. Et meget skræmmende øjeblik for denne familie var nu forbi.

Så sagde den hjemvendte missionær, som jeg taler om, dette: »Ingen, som ikke har oplevet det, jeg oplevede den aften, vil nogensinde kende den skam, som jeg følte, og den sorg, jeg oplevede ved ikke at føle mig værdig til at bruge det præstedømme, som jeg bar. Det er et endnu mere smertefuldt minde for mig, for det var min egen lillebror, der havde brug for mig, og mine elskede forældre, som ikke var medlemmer, som var så bange, og som

havde ret til at forvente mere af mig. Men nu, hvor jeg står foran jer i dag, kan jeg love jer dette,« sagde han. »Jeg er ikke fuldkommen, men siden den aften har jeg aldrig gjort noget, der ville hindre mig i at gå tillidsfuldt til Herren og bede om hans hjælp, når det var nødvendigt. Personlig værdighed er en kamp i denne verden, som vi lever i,« erkendte han, »men det er en kamp, jeg vil vinde. Jeg har oplevet en fordømmende finger pege på mig en gang i mit liv, og jeg ønsker ikke nogensinde at opleve det igen, hvis jeg kan gøre noget ved det. Og selvfølgelig,« konkluderede han, »kan jeg gøre *alt* ved det.«

Han afsluttede sit vidnesbyrd og satte sig ned. Jeg kan stadig se ham. Jeg kan stadig se omgivelserne for mig. Og jeg kan stadig huske den slående og bevægende stilhed, der fulgte hans bemærkninger, da alle i lokalet tog sig tid til at ransage sin sjæl lidt dybere og love lidt mere at efterleve disse kraftfulde ord fra Herren:

»... lad dyd uophørligt pryde dine tanker, *da skal din selvtillid vokse sig stærk i Guds nærhed*, og præstedømmets lære skal falde på din sjæl som dug fra himlen.

Helligånden skal være din stadige ledsager, og dit scepter et uforanderligt scepter af retfærdighed og sandhed« (L&P 121:45-46; fremhævelse tilføjet).

Nyd Guds Ånd

Mine elskede, unge venner, hav et vidunderligt liv. Tænk det bedste og håb det bedste og hav tro på fremtiden. I har et storslået liv foran jer. Jeres himmelske Fader elsker jer. Hvis der er begået nogen fejl, kan I omvende jer fra dem og blive tilgivet, ligesom det skete for denne unge mand. I har alt at leve for og planlægge for og tro på. At have godkendelse fra jeres samvittighed, når I er alene med jeres minder, tillader jer at mærke Guds Ånd på en meget personlig måde. Jeg ønsker, at I nyder Ånden og altid mærker den selvtillid i Herrens nærhed. Må dydige tanker holde vore handlinger rene i dag og i morgen og for evigt. ■

Fra et foredrag for unge afholdt den 31. december 2006.

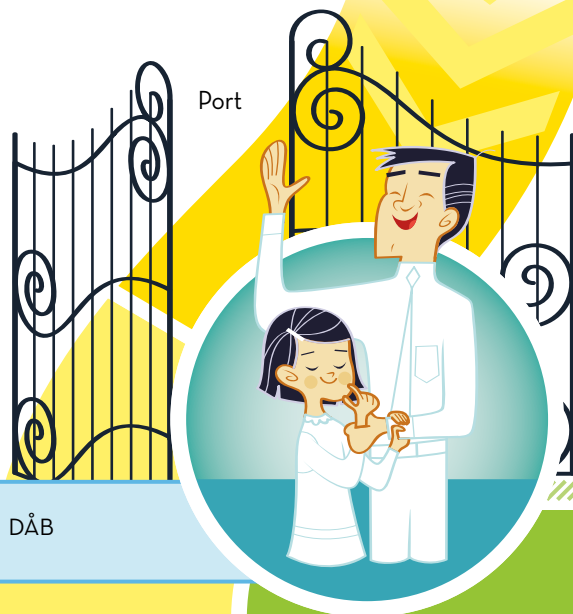
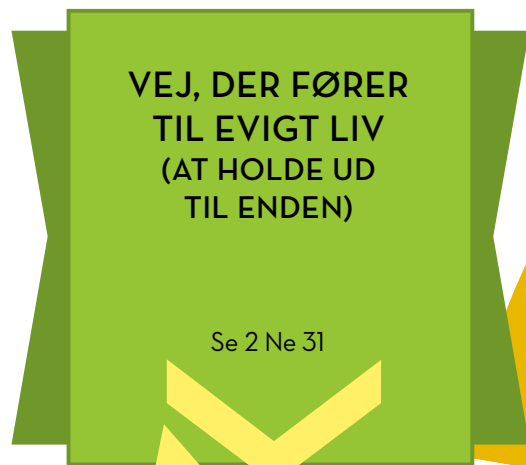
PORTEN og VEJEN

Præstedømmets ordinancer og pagter fører os ad vejen mod evigt liv og velsigner os med den styrke, som vi har brug for lige nu.

Vi søger alle evigt liv, som betyder at blive frelst og ophøjet i den højeste grad i det celestiale rige, hvor vi kan bo i vor himmelske Faders nærhed som familie.

Foruden tro på Jesus Kristus og omvendelse gør præstedømmets ordinancer og pagter det muligt for os at træde ind på den vej, der fører til evigt liv. Uanset, hvornår du trådte ind på vejen, eller hvor du er på den – uanset om du blev født ind i Kirken eller konverterede senere i livet, uanset om du har været aktiv hele dit liv eller først lige er blevet aktiv i Kirken igen – så kan du gå fremad på vejen, så længe du fokuserer på dine pagter og på det, du kan gøre for både at modtage og holde dem.

Og det er vigtig at vide, at præstedømmets pagter og ordinancer ikke blot giver et løfte om en herlig fremtid. De kan også give os styrke, trøst og støtte, som vi har brug for lige nu for at kunne følge vejen og holde ud indtil enden i retfærdighed. ■

DÅB

»Præstedømmemyndigheden i Kirken bidrager med hellige ordinancer og pagter, som binder familier sammen, og gør det muligt for os at vende tilbage til

Gud Faderen og Jesus Kristus i det celestiale rige. Disse ordinancer bringer fred, fordi det er pagter med Herren.«

Ældste Quentin L. Cook fra De Tolv Apostles Kvorum, »Personlig fred: Belønningen for retfærdighed«, *Liahona*, maj 2013, s. 34.

Nadveren – en ugentlig fornyelse af dåbspagten

HELLIGÅNDSGAVEN

VIGTIGE ORDINANCER OG PAGTER
ORDINANCER, DER FORNYER OG STYRKER

Patriarkalsk velsignelse – en særlig, personlig vejledning og lovede velsignelser.

OVERDRAGELSE OG ORDINERING AF PRÆSTEDØMMET (FOR UNGE MÆND)

TEMPELBEGAELSE

Velsignelse af de syge – hjælp og helbredelse

En fars velsignelser og andre trøstende og vejledende velsignelser – fred og vejledning, når der er behov for det.

TEMPELBESEGLING

HJÆLP LANGS VEJEN

Skrifterne – vejledning og instruks modtaget som del af en pagt mellem Gud og hans folk (se L&P 84:57)

Bøn – »Mesteren tilbyder os en pagt om »altid at erindre ham« og formaner os til »altid ... at bedes, så vi sætter vores lid til ham, vores eneste beskytter« (præsident Henry B. Eyring, første rådgiver i Det Første Præsidentskab, »Always«, *Ensign*, okt. 1999, s. 9)

Tjeneste – opfyldelse af vore pagter ved at tjene Gud og hans børn, bl.a. kaldelser, tempeltjeneste og slægtsforskning, forkyndelse af evangeliet samt tjene på en fuldtidsmission

Omvendelse – at huske på vore pagter og komme Frelseren nærmere, når vi er afvejet fra vejen, hvilket nogle gange indebærer hjælp fra præstedømmeledere

»Det er en **beskyttelse** for os at blive på evangeliets sti af pagter, befalinger og ordinancer, og det **forbereder** os til at udføre Guds værk i denne verden.«

Ældste Robert D. Hales fra De Tolv Apostles Kvorum, »Stå fast på hellige steder«, *Liahona*, maj 2013, s. 49.

»Når I værdigt deltager i præstedømmets ordinancer, vil Herren give jer større **styrke, fred og evigt perspektiv.**«

Ældste Neil L. Andersen fra De Tolv Apostles Kvorum, »Præstedømmets kraft«, *Liahona*, nov. 2013, s. 95.

EVIGT LIV
(DET CELESTIALE RIGE MED FAMILIEN)

»Hvad bør jeg gøre, når der dukker et emne op i skolen, som strider imod evangeliske lærdomme, såsom abort?«

Der findes mange måder at svare – eller ikke at svare på – afhængigt af situationen. Tænk først på, hvad der kan ske ved, at du enten siger noget eller ikke siger noget. Hvis din stilhed får andre til at tro, at du er enig i noget, som du ved er forkert, bør du nok finde en enkel måde at udtrykke din uenighed på. Hvis du tror, at dine kommentarer kun vil skabe strid, kan du finde et andet tidspunkt at kommentere spørgsmålet på. Hvis din klasse dog er god til at vise hinanden respekt, og læreren forventer, at I deltager kan du bede om inspiration og dernæst fortælle om dine overbevisninger.

Hvis du ved, at din klasse skal have en diskussion om et bestemt emne, kan du forberede dig på forhånd. Udover skrifterne og konferencetaler om emnet, så prøv at kigge i *Tro mod sandheden*, *Evangeliske principper* eller *Til styrke for de unge*. Du kunne også øve dig på at forklare om emnet til familieaften. Når du er klar, kan du tale med din lærer eller dine klassekammerater.

Måden, du svarer på, er ligeså vigtig som *det*, du siger. Udvis respekt og prøv ikke at bruge »kirkesprog«. Dine klassekammerater forstår måske ikke, hvis du siger: »Min vejleder i Unge Piger har lært mig, at ...«

Det vigtigste er, at du ved, hvad Kirken lærer os, og hvad Heligånden fortæller dig, så du ikke bliver bedraget af den vildfarelse, som du måske hører eller læser om i klassen.

Husk på hvem du repræsenterer

Når I diskuterer sådanne ting, så prøv at huske på, at andre måske ikke har samme følelser for emnet, som du har. Vær ikke overbærende eller presende, men vær heller ikke bange for at forsvare dine overbevisninger. Husk på, at du repræsenterer Kristus.

Madeline K., 16 år, Wyoming, USA

Korriger de falske lærdomme

Vi tilhører en missionerende kirke, hvor vi alle er kaldet til at forkynde; derfor kan vi ikke lade falske lærdomme sprede sig. I sådanne situationer må vi give vores mening til kende og rette på enhver falsk lærdom og hjælpe andre til at forstå det gengivne evangeliums synspunkt om emnet.

David M., 16 år, Kasai-Occidental Province, Den Demokratiske Republik Congo

Vær høflig

Jeg mener, at jeg bør dele mine synspunkter på en høflig måde og også forklare, hvorfor jeg tror på dem. Jeg mener ikke, at andre behøver at dele mine synspunkter, men jeg mener, at de bør vide, hvor jeg står med hensyn til forskellige emner og forstå mit synspunkt.

Sabrina S., 16 år, Oregon, USA

Fortæl om det, som Kirken lærer os

Jeg prøver at besvare den slags spørgsmål, så godt jeg kan, fordi mine venner og lærere ikke kender Kirkens standpunkt vedrørende sådanne

emner, medmindre jeg gør opmærksom på dem. Ved at gøre det, ved de det fremover, og vi drager selv nytte af det åndeligt. Husk: »Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene« (Matt 5:16).

Joshua M., 16 år, Manchester, England

Udvis respekt

Det er vigtigt at blive hørt, men det er også meget vigtigt at vise respekt over for andres overbevisninger. Lad være med at skændes. Man skaber kun fjender og forvirring, når man skændes. Hvis der bliver bragt et emne på bane, der er imod vores religion, så forhold dig rolig, fokuseret og respektfuld, og glem ikke at lytte til Ånden. Der er ting, som vi ikke forstår, og som Gud forstår. Vi bør lytte og lære af hans Ånd.

Hannah M., 18 år, Utah, USA

Hjælp andre til at tænke over, hvad der er rigtigt

Fortæl ærligt om dine følelser. Abort er et af de mange emner, der bliver diskuteret meget i skolen, så vær ikke pinlig over at give din mening til kende. Det er en god mulighed for at fortælle andre om evangeliet og om standarderne, som vi tror på. Hvis du fortæller om dine overbevisninger, kan du hjælpe andre til at tænke over det, der er rigtigt.

Madison R., 14 år, North Carolina, USA

Kend Kirkens standpunkt

Jeg var på et kursus, hvor der ofte blev diskuteret kontroversielle emner. Det første, man kan gøre, er at respektere andres overbevisninger, som du også ville forvente at dine klassekammerater gør. Hvis emnet er i direkte modstrid med Kirken, kan du lufte dit synspunkt. Du behøver ikke nævne Kirken i dit svar. Men vær ikke desto mindre sikker på, at du kender Kirkens standpunkt om disse ting.

Joseph Z., 18 år, Maryland, USA

Undgå strid

Jeg ville forklare min holdning, forsvare mine principper og Kirkens lære og samtidigt respektere andres ideer. Jeg ville ikke være stridbar, hvilket fjerner Ånden, som kan have en positiv indflydelse på andre.

Daiana V., 15 år, Buenos Aires, Argentina

STÅ FAST

»Det er vores opgave at forklare vores stilling ved hjælp af fornuft, venlig overbevisning og præcise kendsgerninger. Vi skal stå fast og urokkeligt i forbindelse med tidens moralske spørgsmål og på evangeliets evige principper, men vi skal ikke skændes med noget menneske eller nogen organisation. Skænderier bygger mure og opstiller hindringer. Kærlighed åbner døre.«

Ældste Marvin J. Ashton (1915-1994)
fra De Tolv Apostles Kvorum, »Ingen tid til stridigheder«, *Den danske stjerne*, okt. 1978, s. 12.

NÆSTE SPØRGSMÅL

»Hvordan kan jeg få det bedre med at skulle tale med min biskop om emner eller bekymringer?«

Indsend dit svar og, hvis du har lyst, et billede i høj opløsning inden den 15. maj 2014 til liahona@ldschurch.org eller med post (se adressen på s. 3).

Svarene kan redigeres med hensyn til længde og tydelighed.

Følgende oplysninger og tilladelse skal vedlægges dit svar: (1) fulde navn, (2) fødselsdato, (3) menighed eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige godkendelse og, hvis du er under 18 år, dine forældres tilladelse (e-mail-tilladelse godkendes) til at udgive dit svar og dit billede.

SØNDAGSLEKTIONER

Denne måneds emne:
**Frafaldet og
genoprettelsen**

SANDT eller FALSK?

Nogle gange kan det være svært at skelne sandhed fra vildfarelse, men vor himmelske Fader har givet os nogle kraftfulde gaver, der kan hjælpe os med at kende forskel på Guds sandheder og Satans løgne.

David A. Edwards

Kirkens Tidsskrifter

Hvis du nogensinde har prøvet at tage en prøve med »rigtig eller forkert«-spørgsmål, så ved du, at det kan være svært at få øje på en falsk udtalelse. Selvom det er yderst vigtigt at kunne skelne mellem, hvad der er sandt, og hvad der er falsk, så er det ikke altid så let, når det handler om store spørgsmål som tro, overbevisning og det daglige liv.

Vi behøver dog ikke være bange, som dem, der ikke har forberedt sig på prøven. Vor himmelske Fader har velsignet os med mange

Forskellige slags falske udtalelser

For at illustrere en pointe, er der først en lille sand-eller-falsk quiz til dig:

1 Månen er grøn.

SANDT FALSK

2 Neil Armstrong, astronauten på Apollo 12, der var den første mand på månen, sagde, at begivenheden var et »stort skridt for menneskeheden«.

SANDT FALSK

3

NASA kunne ikke sende mennesker til Mars i 1969, derfor måtte de sende dem til månen.

SANDT FALSK

Solvind, radioaktiv stråling, kosmisk stråling og andre hindringer umuliggjorde, at et menneske kunne lande, og derudover så det ud til, at man havde manipuleret med fotografierne, og øjenvidneberetninger stemmer ikke overens med visse detaljer, så den amerikanske regering må have iscenesat det hele.

SANDT FALSK

4

Nutidige løgne

Når det drejer sig om ting, der påvirker dine tanker, overbevisninger, valg og opførsel – ting, der kan have evige konsekvenser – så betaler det sig at holde øjnene åbne over for forskellige slags falske udtalelser, efter som Satan, »løgnens fader« (2 Ne 9:9), vil bruge enhver metode, han kender, til at bedrage os. Her er nogle eksempler på, hvordan han gør det i dag, såvel som eksempler på, hvordan vi kan svare igen med sandheden.

gaver, der kan hjælpe os til at genkende hans sandheder og modstanderens løgne.

Hvert spørgsmål skal besvares med *falsk*, og disse spørgsmål repræsenterer nogle af de falske udtalelser, som du måske kan støde på.

Spørgsmål nr. 1 er *simpelthen falsk*, en åbenlys vildfarelse. Spørgsmål nr. 2 er *delvist sandt*, hvilket er svært, da det sætter en eller flere sandheder sammen med en falsk udtalelse (det var Apollo 11, og ikke Apollo 12 – der fik vi dig!) Spørgsmål nr. 3 indeholder en *falsk dikotomi*, eller en situation, hvor kun to muligheder bliver præsenteret, som i virkeligheden ikke er de eneste muligheder (NASA kunne fx have valgt ikke at tage nogle steder hen). Spørgsmål nr. 4 er et »logisk« *argument*, som ofte bruger en mængde falske præmisser, der lyder fornuftige, til at lede til en bestemt forkert konklusion.

Simpel løgn

Falsk idé:

Pornografi er helt normalt, og det skader ikke nogen.

Hvad det fører til (den store løgn):

Bare se pornografi.

Sandheden:

Pornografi forvrænger vores syn på seksualitet, kan være afhængighedsskabende, skader os åndeligt og kan ødelægge forhold.

Delvis sandhed

Falsk idé:

Hvert eneste menneske er unikt og kan leve på en måde, som han eller hun vælger. Så det, du føler for dig selv, og måden, du udtrykker dig på, er det vigtigste i dit liv.

Hvad det fører til (den store løgn):

Du bør ikke lade Gud eller Kirken fortælle dig, hvordan du skal leve. Så bare gør, hvad du vil, hvis det gør dig glad.

Sandheden:

Hver enkelt af os er et enestående barn af vor himmelske Fader, som ønsker, at vi bliver den bedste udgave af os selv og bliver som ham. Lydighed mod hans befalinger hjælper os til at opleve den ultimative glæde.

Sådan kender du sandheden

Hvorfra får man så et mere fuldstændigt billede af sandheden? Hvordan kan vi gennemskue de falske udtalelser? Her er nogle af de kraftfulde gaver, som vor himmelske Fader har givet os, så vi kan skelne mellem sandhed og løgn.

- **Kristi lys.** »Kristi lys ... tilskynder alle fornuftige mennesker i verden til at skelne mellem sandhed og vildfarelse og mellem rigtigt og forkert. Den aktiverer samvittigheden.«¹
- **Helligånden.** »Sandhedens ånd ... skal ... vejlede jer i hele sandheden« (Joh 16:13).
- **Skriverne.** »Gud anvender skrifterne til at afsløre fejltænkning, falske traditioner og synd med dens knusende følger.«² Mormons Bog er især vigtig i den henseende, da den »afslører Kristi fjender. Den gør falske lærdomme til skamme og afskaffer splid (se 2 Ne 3:12).«³
- **Nutidige profeter.** »Det er [en profets] ansvar at kundgøre Guds vilje og sande væsen for menneskeheden ... En profet fordømmer synd og forudsiger konsekvensen af den.«⁴
- **Uddannelse.** »En hellig ... lærer ved studium samt ved tro. Uddannelse hjælper ... til ... at man bliver i stand til at skelne sandhed fra vildfarelse, især ved studium af skrifterne (se L&P 88:118).«⁵

Falsk dikotomi (kun 2 muligheder)

Falsk idé:

Kirken taler imod visse livsstile; derfor er den ikke tolerant over for andre mennesker – den er ikke accepterende eller kærlig.

Hvad det fører til (den store løgn):

Eftersom Kirken ikke er tolerant eller kærlig, fortjener den at blive kritiseret, hånet og fordømt, og du bør holde op med at komme i den.

Sandheden:

Accepterer man ikke en andens persons livsstil er ikke det samme som at hade eller ikke tolerere vedkommende. Vi kan vise medfølelse, respekt og venlighed over for alle mennesker – deriblandt mennesker, hvis livsstil er i modstrid med Guds love – mens vi forbliver tro mod Gud og hans befalinger.

»Logisk« argument

Falsk idé:

Nogle ting i Mormons Bog er blevet modsagt af nyere videnskabelige beviser og forklaringerne på, hvordan den blev oversat stemmer ikke overens. Joseph Smith må derfor have opdigtet det hele eller kopieret det et sted fra.

Hvad det fører til (den store løgn):

Mormons Bog er ikke sand og Joseph Smith var ikke en profet, så hold op med at komme i Kirken.

Sandheden:

Videnskaben bekræfter mange ting i Mormons Bog, og »beviserne« imod den er ikke fyldestgørende. Men det vigtigste bevis er Åndens vidne, der fortæller dig, at den er sand, og at Joseph Smith var en sand profet.

Selvom det ikke altid let at svare *sandt* eller *falsk*, når man står over for alle de mange forskellige ideer, der findes, så kan gaverne fra vor himmelske Fader hjælpe dig med at bestå prøven. ■

NOTER

1. Richard G. Scott, »Fred med samvittigheden og fred i sindet«, *Liahona*, nov. 2004, s. 15.
2. D. Todd Christofferson, »Velsignelsen ved skrifterne«, *Liahona*, maj 2010, s. 34.
3. Ezra Taft Benson (1899-1994), »Mormons Bog er Guds ord«, *Den danske stjerne*, aug. 1975, s. 43.
4. Guide til Skrifterne, »Profet«, scriptures.lds.org/da.
5. Russell M. Nelson, »Således skal min kirke kaldes«, *Stjernen*, maj 1990, s.13.

DELTA G I SAMTALEN

Noget at tænke over til søndag

- Hvordan har vor himmelske Fader hjulpet dig med at genkende sandheden?
- Hvordan kan du bekæmpe falske udtalelser?
- Hvordan kan du opmuntre andre til at finde sandheden?

Dette kan du gøre

- I kirken kan du fortælle om, hvordan du fik tro på, at det gengivne evangelium er sandt.
- På de sociale medier kan du fortælle om en sandhed og om, hvordan du ved det.

Ældste Enrique R. Falabella
De Halvfjerds

»Det er så let, bedstefar!«

»I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig« (Joh 5:39).

Jeg elsker Mormons Bog og min Frelser Jesus Kristus. En dag spurgte jeg mit barnebarn Raquel, hvad hun syntes om at sætte sig et mål om at læse Mormons Bog. Raquel havde for nyligt lært at læse.

»Men, bedstefar,« sagde hun, »det er så svært. Det er en stor bog.«

Så bad jeg hende om at læse en side for mig. Jeg tog et stopur frem og tog tid på det. Det tog hende kun tre minutter at læse siden.

Vi læser Mormons Bog på spansk, og på spansk har Mormons Bog 642 sider. Jeg fortalte hende, at det ville tage hende 1.926 minutter at læse hele bogen.

Det kunne have skræmt hende endnu mere, så jeg dividerede det tal med 60 minutter. Jeg fortalte hende, at det kun ville tage hende 32 timer at læse hele bogen. Det var mindre end 1 ½ dag!

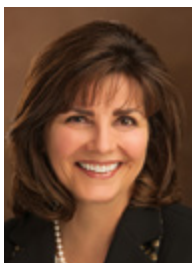
Så sagde hun: »Det er så let, bedstefar!«

Det tog Raquel, hendes bror, Esteban, og vore andre børnebørn lidt længere tid at læse Mormons Bog. Det er fordi, vi tager os tid til at bede og tænke over det, vi læser.

Ligesom Raquel og Esteban kan vi alle lære at elske skrifterne. Så kan enhver af os sige: »Hvor er dit ord sødt for min gane, sødere end honning i min mund« (Sl 119:103). ■

Fra en tale ved aprilkonferencen 2013.

Carole M. Stephens

Førsterådgiver i
Hjælpeforeningens
hovedpræsidentskab

PORTERS

Da min svigerfar gik bort, samledes vores familie for at tage imod dem, der kom for at kondolere. Imens jeg talte med familie og venner i løbet af aftenen, lagde jeg mærke til, at vores 10-årige barnebarn, Porter, ofte stod i nærheden af min svigermor – hans oldemor. Nogle gange stod han bag hende og holdt øje med hende. Ved et enkelt tilfælde lagde jeg mærke til, at de stod arm i arm. Jeg så ham æ hendes hænder, give hende små knus og stå ved hendes side.

I flere dage efter denne oplevelse kunne jeg ikke slippe det, jeg havde set. Jeg blev tilskyndet til at sende Porter en e-mail. Jeg fortalte ham, hvad jeg havde set og følt. Jeg mindede ham også om de **pagter**, han havde indgået ved sin dåb og citerede Almas ord i Mosija kapitel 18:

»Og se, eftersom I nu nærer ønske om at komme ind i Guds fold og at blive kaldt hans folk og er villige til at bære hinandens byrder, så de bliver lette;

ja, og er villige til at sørge med dem, der sørger, ja, og at trøste dem, der står i behov for trøst, og at stå som Guds vidner til alle tider og i alle ting og på alle steder, hvor I måtte befinde jer, ja, indtil døden ... så I må få evigt liv –

... hvis dette er jeres hjertes ønske, hvad har I da imod at blive døbt i Herrens navn som et vidnesbyrd for ham om, at I har indgået en **pagt** med ham om, at I vil tjene ham og holde hans befalinger, så han kan udøse sin

LØFTE

En pagt er et løfte mellem dig og vor himmelske Fader.

Ånd mere rigeligt over jer« (vers 8-10).

Jeg forklarede Porter, at Alma havde undervist om, at de, der gerne ville døbes, måtte være villige til at tjene Herren ved at tjene andre – resten af deres liv! Jeg sagde: »Jeg ved ikke, om du er klar over det, men du viste kærlighed og omsorg for oldemor og holdt dine pagter. Vi holder vore **pagter** hver eneste dag, når vi er venlige, udviser kærlighed og tager os af hinanden. Du skal bare vide, at jeg er stolt af dig,

fordi du er en **pagts**holder! Når du holder din dåbs**pagt**, bliver du forberedt til at blive ordineret til præstedømmet. Denne yderligere **pagt** vil give dig flere muligheder for at velsigne og tjene andre og forberede dig på de **pagter**, du vil indgå i templet. Tak, fordi du er sådan et godt eksempel for mig! Tak, fordi du viste mig, hvordan en **pagts**holder ser ud!»

Porter svarede tilbage: »Bedstemor, tak for din hilsen. Jeg vidste ikke, at jeg holdt mine **pagter**, da jeg hele

tiden gav oldemor knus, men jeg følte mig varm i hjertet og havde en dejlig følelse. Jeg ved, at det var Helligånden, der var i mit hjerte.«

Jeg følte mig også varm i hjertet, da jeg indså, at Porter vidste, at når han holder sine **pagter**, vil han »altid have [vor himmelske Faders] Ånd hos [sig]« (L&P 20:77). Det er et løfte, der er blevet gjort mulig gennem modtagelsen af Helligåndsgaven. ■

Fra »Vi har stor grund til at fryde os«, Liahona, nov. 2013, s. 115-116.

VÆR EN PAGTSHOLDER!

Når jeg bliver døbt, lover jeg at ...

vise kærlighed og venlighed,
trøste dem, der er kede af det,
holde vor himmelske Faders befalinger
og fortælle andre om vor himmelske Fader.

Til gengæld lover vor himmelske
Fader mig ...

at jeg altid vil have Helligånden hos mig!

Underskrevet

Lær mere om denne måneds primarytema!

Familien er afgørende for vor himmelske Faders plan

Jan Taylor

Mia kunne rigtig godt lide at bygge tårne med klodser, men nogle gange blev hun irriteret, når klodserne faldt sammen. Men så lærte hun en hemmelighed. Når hun brugte flere klodser på bunden af tårnet, gav det hendes tårn et stærkere fundament. Det krævede tålmodighed og øvelse, men snart byggede hun tårne, der ikke faldt sammen lige så let.

Ligesom Mia lærte at bygge stærkere tårn, kan vi lære at bygge en stærkere familie. Familier er en meget vigtig del af vor himmelske Faders plan for os. Inden vi blev født, levede vi som ånder og var vor himmelske Faders sønner og

døtre. Da det var tid for os til at komme ned på jorden, planlagde han, at vi skulle komme ned til familier. Han ønsker, at vores familie skal beskytte os, undervise os og hjælpe os med at vende tilbage til ham.

Vi kan arbejde for at give vores familie et stærkere fundament. Vi kan øve os på at tjene og hjælpe hinanden. Vi kan lytte til hinanden og tale pænt til hinanden. Vi kan bede og læse skrifterne sammen. Vi kan arbejde sammen og bruge tid sammen til at gøre ting, som vi godt kan lide. Med tålmodighed og øvelse kan vi bygge en stærkere familie. ■

SANG OG SKRIFTSTED

- »Vores familie«, (*Børnenes sangbog*, s. 98)
- Lukas 6:47-49

FORSLAG TIL FAMILIEAKTIVITET

I kan som familie læse Luk 6:47-49. Bagefter kan I tale sammen om, hvad disse vers lærer os om familier. Hvordan har jeres familie hjulpet hinanden igennem udfordrende tider? Hvad kan I gøre for at bygge et endnu stærkere fundament?

Familiebøn

Skriv et brev til en missionær

Familieaften

Spis aftensmad sammen

Familiestudium af skrifterne

Leg sammen

Besøg en syg

Lær noget om jeres forfædre

VI GØR VORES FAMILIE STÆRKERE

I kan lave en plakat, der hjælper jeres familie til at vokse sig stærkere!

- Med hjælp fra en voksen kan du klippe blokkene ud. På et stykke papir kan I lime de blokke fast, der viser de ting, som jeres familie allerede gør. Disse blokke repræsenterer jeres families fundament.
- Vælg en anden blok, der viser noget, som jeres familie gerne vil gøre eller gerne vil være bedre til at gøre. Når I har nået dette mål, kan I sætte det på jeres tårn. Hæng plakaten op et sted, hvor alle kan se den, og bliv ved med at tilføje blokke, der gør jeres familie stærk!

Skriv nogle af jeres egne forslag på de tomme blokke.

Dåben

er udgangspunktet
for vores rejse mod
at være en
Kristi discipel.

Præsident Dieter F. Uchtdorf
Andenrådgiver i Det Første Præsidentskab
Fra oktoberkonferencen 2013

Ældste
Terence M. Vinson
De Halvfjerds

Hvilke ting er meget svære for dig at gøre?
.....
Hvordan kan du bede om vor himmelske
Faders hjælp, når du skal gøre svære ting?
.....
Hvem kan du ellers spørge om hjælp?
.....

Flyt stenen

Engang var en lille dreng i gang med at glatte jorden bag ved sit hus, så han kunne lege på den med sine legetøjsbiler. Der var en stor sten, der stod i vejen for hans arbejde. Drengen skubbende og hev af alle sine kræfter. Men uanset hvor meget han prøvede, så rykkede stenen sig ikke.

Hans far så til et stykke tid. Så gik

han hen til drengen og sagde: »Du må bruge alle dine kræfter på at flytte en sten, der er så stor.«

Drengen svarede: »Jeg har brugt alle mine kræfter!«

Hans far rettede ham og sagde: »Nej, det har du ikke. Du har jo ikke fået min hjælp endnu!«

Så bøjede de sig ned og flyttede

med lethed stenen.

Herren ønsker, at vi skal regne med ham, når vi skal løse vore problemer. Så kan vi føle hans kærlighed mere konstant, stærkere, tydeligere og mere personligt. Vi bliver forenet med ham, og vi kan blive som ham. ■

Fra »Kom Gud nærmere«, Liahona, nov. 2013, s. 105.

Jeg er Dria fra Filippinerne

*Mabuhay, Kaibigan!**

Fra et interview ved Amie Jane Leavitt

Har du nogensinde drømt om at bo på en ø? Det her er Alejandria, men hendes familie og venner kalder hende for Dria. Hun bor på øen Cebu i Filippinerne med hendes mor, far og to søstre. Hun har også en storebror, men han døde, inden Dria blev født. »Jeg ved, at han stadig er del af vores familie, og at jeg en dag skal se ham igen, for familien er evig,« siger hun. ■

* »Hej venner!« på tagalog.

Jeg kan rigtig godt lide at danse. Jeg er balletdanser. Til næste år håber jeg på at kunne rykke op på næste niveau, som er at stå på tå. Det betyder, at jeg skal gå med særlige balletsko, der hjælper mig til at kunne danse på tå.

Filippinerne har over 7.000 øer, så der er mange smukke steder at besøge. Vores hjem ligger tæt på stranden, og jeg elsker at lege i havet. En af de andre ting, jeg rigtig godt kan lide, er at svømme. Jeg har selv lært det!

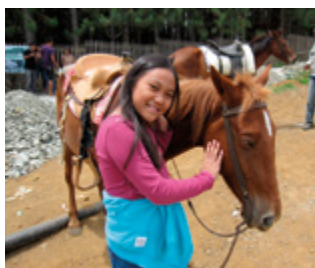
Jeg elsker at tage med min familie ud at besøge forskellige strande. Engang tog vi til Palawan – en ø med verdens længste, underjordiske flod. Der dykkede jeg med mit snorkeludstyr og så på alle de farverige fisk.

En dag sagde nogle af mine klassekammerater på skolen, at mormoner ikke troede på Gud. Men jeg fortalte dem, at det gør vi. Den næste dag tog jeg nogle uddelingskort med, der havde et billede af Jesus på forsiden og Trosartiklerne på bagsiden. Da mine klassekammerater så på billedet og læste nogle af vore trosartikler, blev de glade for at vide, at vi tror på Gud.

Vi er heldige at bo tæt på templet i Cebu City i Filippinerne. Jeg var med på rundvisning i templet med min familie, inden det blev indviet. Det er et virkelig smukt og fredfyldt sted. Jeg er taknemlig, fordi min familie kan være sammen for evigt takket være templer.

KLAR TIL AFGANG!

Drias taske er pakket med nogle af hendes yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke i din taske?

JEG ELSKER HERRENS TEMPEL

KLAR TIL AFGANG!

Drias taske er pakket med nogle af hendes yndlingsting. Hvilke af disse ting ville du pakke i din taske?

Jeg tænker på Jesus

Mabel Jones Gabbott

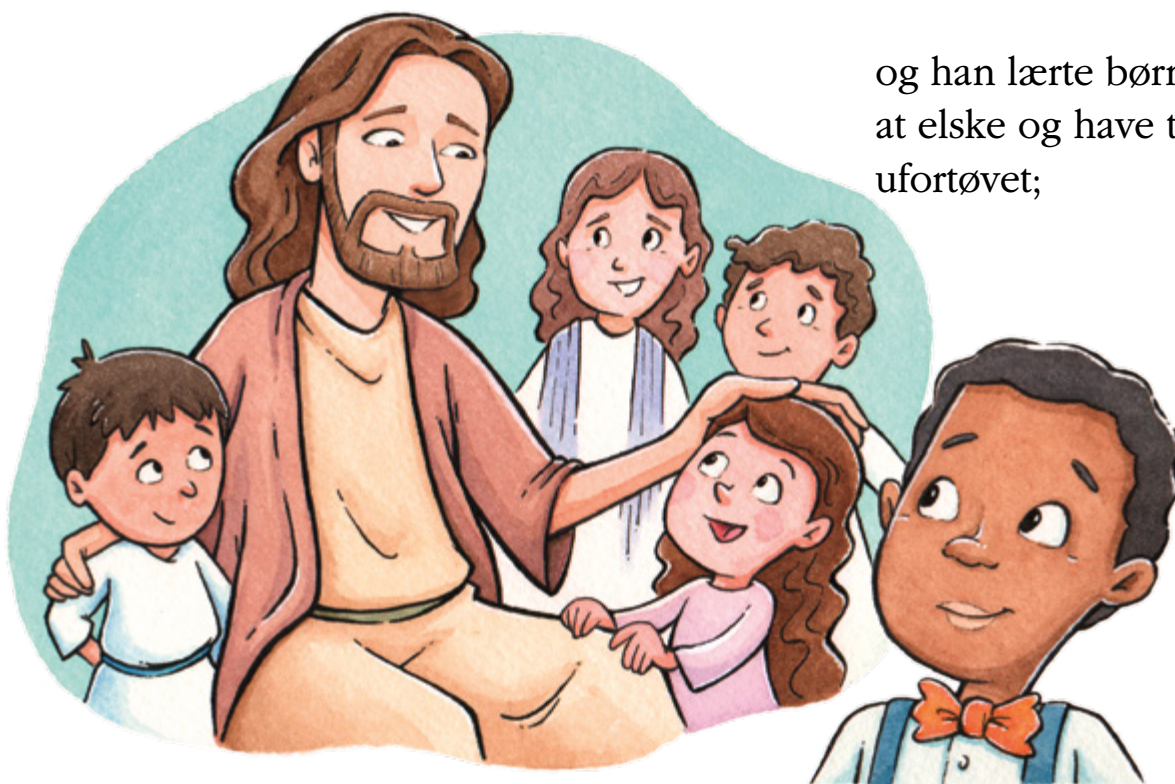

Det burde ikke være svært at sidde roligt
og tænke på Jesus korset på bakken
og alt det, han led og gjorde for mig;
at sidde stille burde være let som en leg.

Jeg tænker på de mange
mil, som han gik i støvet,

og han lærte børnene
at elske og have tillid,
uførtøvet;

Det burde ikke være svært at sidde ret på min stol,
at lytte høfligt, og stråle som en lille sol.
Det burde ikke være svært, selvom jeg er lille,
at tænke på Jesus er det, jeg gerne ville. ■

EN SÆRLIG TID TIL AT TÆNKE PÅ JESUS

Nadvermødet er en særlig tid, hvor vi sidder stille og tænker på Frelseren.

Jesus blev døbt i Jordanfloden.

Jesus helbredte mennesker.

Jesus elskede børnene.

Jesus led og døde for os.

Jesus opstod igen påskemorgen.

Takket være Jesus, skal vi også leve igen!

Tegn eller sæt et billede af dig selv her.

FIND HÅB FOR FREMTIDEN

Stan Pugsley

Den 12. september 2001 vandrede min hustru og jeg på gangene på hospitalet i Tucson i Arizona i USA, og fik de mange timer til at gå, mens vi ventede på, at vores søn skulle blive født. På vores fjernsyn og alle andre fjernsyn i bygningen blev der vist optagelser og billeder fra dagen før i New York – billeder af de to tårne, der engang havde udgjort en del af byens skyline, faldt sammen som grus og støv. Billederne, der blev vist i flere timer, efterlod os med fortvivlelse. Det virkede som det værste tidspunkt at bringe en baby til verden på – en verden, der syntes så mørk og truende.

Tidligt næste morgen blev vores søn født. Mens jeg holdt vores lille barn, overvejede jeg de sidste dages ødelæggende begivenheder. Begivenheder, der fik mig til at tænke tilbage på brandene i Yellowstone nationalpark i 1988. Flammerne havde opslugt næsten 323.750 ha skov. Ødelæggelsen af parken syntes total. Nye billeder viste kun den svedne jord og tyk, sort røg på himlen. Ingen menneskelig indsats ville hurtigt kunne genvinde det, der var gået tabt. Det virkede til, at selv naturens utrættelige genskabelse og kraft ikke kunne hamle op med ildens fortærende styrke.

Men foråret efter skete der dog et stille mirakel – små planter og blomster begyndte

De vinde, der slår mod os og truer med at overvælde os, er de samme vinde, der sår forandringens frø og skaber vækst.

at presse sig op gennem den forkullede jord. Gradvist begyndte flere og flere blomster og buske og træer at blomstre fra jorden. Parkens genfødsel tog tid og var fyldt med små, vidunderlige detaljer, og med tiden blev resultaterne dramatiske.

I øjeblikke med frygt, der synes at opsluge os som de voldsomme brande i Yellowstone, og når vores tro og håb er presset til det yderste, må vi huske på, at der findes et stille, urokkeligt fundament under os, der er langt stærkere end nogen ond kraft, vi måtte møde. Helaman forklarer, at dette fundament er »klippen, vor Forløser, som er Kristus, Guds Søn«. Hvis vi forankrer os til ham, »når Djævelen udsender sine mægtige vinde, ja, sine pile i hvirvelvinden, ja, når alle hans hagl og hans mægtige uvejr skal ramme jer, [skal det] ... ingen magt få over jer til at drage jer ned i elendighedens og den uendelige jammers kløft på grund af den klippe, som I er bygget på, som er en sikker grundvold, en grundvold, hvorpå menneskene, hvis de bygger derpå, ikke kan falde« (Hel 5:12).

Når vi står over for den ondes rasende styrker og verdens fristelser, kan vi tro, at evangeliets lille og enkle indflydelse kan overlistes og overvældes. Vi kan føle tvivl og tabe modet, mens vi forgæves venter på, at uret skal blive gjort ret, at smerte skal lattes og udfordringer løses. De selv samme vinde, der slår mod os, sår dog forandringens frø og skaber vækst, og evangeliets umådelige kraft arbejder i det stille under jordelivets muld og forbereder tusinde små frø af håb og liv. ■

Forfatteren bor i Arizona, USA.

ILLUSTRATION: ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter gjorde sig fortjent til sin **Eagle Scout Award** (det højeste diplom i et målsætningsprogram for unge mænd), da han var 15 år. Han var fascineret af **slægtshistorie** og brugte ofte tid på at søge på Kirkens slægtshistoriske bibliotek eller på at besøge familie. Mens han tjente som apostel, var han med til at udpege stedet, hvor **Brigham Young University, Jerusalem Center** skulle ligge. Som Kirkens præsident opfordrede han medlemmerne til ofte at komme i templet og indviede **templet i Bountiful i Utah** to måneder før sin død.

Også i dette nummer

TIL UNGE VOKSNE

Hvis I alene har

min ære for øje

s. 40

Unge voksne fra hele verden reflekterer over, hvad det vil sige at følge Frelserens eksempel og leve anstændigt.

TIL DE UNGE

Er månen grøn? Fandt månelandingen sted? Tag denne prøve og lær, hvordan du kan kende forskel på Guds sandhed og Satans løgne.

SANDT eller FALSK?

s. 64

TIL BØRN

»Det er så let, bedstefar!«

Overrasker det dig at høre, at du kan læse hele Mormons Bog på 1½ dag?

s. 67

